

**УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:**

- **заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,**
- **пуномоћници оштећених, Наташа Кандић и адвокат Драгољуб Тодоровић,**
- **сви оптужени, осим оптуженог Зорана Косијера, који је телефоном се јављао референту писарнице и обавестио да је му је позлило јуче и да је био у Ургентном центру, а здравствена служба овог суда обавестила суд да оптуженог није упутила у Ургентни центар, да је имао само мучнину и да је после тога отишао у кафану,**
- **те су приступили браниоци оптужених, адвокат Здравко Крстић, Градимир Налић, Игор Олујић, Војислав Вукотић, Миладин Живановић, Јасмина Живић, Зорко Борис, Бранко Димић, Гордана Живановић, Слободан Живковић, Бранислава Фурјановић која ће мењати адвоката Милу Јанковић и адвокат Миодраг Планојевић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, да ли сте сагласни да ми раздвојимо за данас ово, због процесних претпоставки.

**Заменик тужиоца изјављује да је сагласан да се раздвоји поступак против оптуженог Зорана Косијера.**

**Суд доноси**

## **РЕШЕЊЕ**

**РАЗДВАЈА СЕ поступак против оптуженог Зорана Косијера.**

**Од Ургентног центра затражити извештај, да ли се јуче јављао оптужени Зоран Косијер.**

**Полицији у Руми доставити наредбу да оде на адресу пребивалишта окривљеног и провери где се данас налази оптужени Зоран Косијер, па у зависности од тога, предузети мере за обезбеђење његовог присуства на главном претресу.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јављате се сви, дижете руке, претпостављам да ме обавестите о здравственом стању Зорана Косијера. Те информације ћемо сигурно добити, проверити.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ја сам само хтела да кажем да, ја немам такву информацију да је отишао у кафану, ја не знам одакле та информација. Њему заиста јуче није било добро, то су сви могли да виде и чују. Он ме је обавестио да је чак добио инекцију ту у згради суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо да проверимо и да ће данас отићи код лекара и доставити лекарско уверење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, Саша Стојановић, да ли је тако?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Окривљени Саша Стојановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само укључите микрофон, не чујете се.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да ли може сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Окривљени Саша Стојановић. У вези опаске да је Косијер био у кафани, јесте истинита, али ја сам био сведок, ја сам га чекао, јер сам га заједно са Димитријевићем окривљеним, Јованом, предао стражи судској, јер му је било заиста јако лоше и да се не би човек срушио на степеницама, предали смо га и ја сам га сачекао у кафићу поред суда, јер нисам знао колико ће, он је врло болестан човек, има тежак облик посттрауматског синдрома и нисам знао колико ће требати времена да га мало опораве. Он је дошао у полуразголићеном стању у кафић и требало је сат времена да се доведе у ред. Значи, ја сам са њим чекао да се стабилизује и да видим шта да радим, где да га одведем и о томе сам хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ништа, то ћемо испроверавати, па ћемо видети.

**Констатује се да је накнадно приступила бранилац адвокат Мила Јанковић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегинице, да ли Ви имате неких проблема да не можете да стигнете да долазите на ова суђења? Ако имате таквих проблема, да решимо то, да се постави други бранилац.

Адв. МИЛА ЈАНКОВИЋ: Судија, не, немам никаквих проблема, ја сам ангажовала, односно и мој брањеник је сагласан, да ме мења колегиница Фурјановић, тако да то сте обавештени још на почетку, тако да из тог разлога и због неких других потреба на послу, ја сам се тако организовала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислим, ако сте преоптерећени, овде има пуно адвоката који би желели по службеној дужности да бране.

Адв. МИЛА ЈАНКОВИЋ: Судија, то је морало тако да буде, али ћу настојати сада да присуствујем, а уколико буде потребно да одсуствујем, онда ће ме мењати колегиница уз сагласност брањеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

### **Суд доноси**

## **РЕШЕЊЕ**

**Да се главни претрес ОДРЖИ.**

**Претрес је јаван.**

**УДАЉУЈУ СЕ из суднице сви оптужени који до сада нису изнели одбране и обавештавају се да сутра буду у 9 часова и 30 минута у суду, а главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 9 часова и 55 минута, испитивањем оптуженог МИЛАНА ДЕВЧИЋА:**

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Дobar дан, свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobar дан. Ево изволите, да наставимо са Вашим испитивањем, јуче је Ваш бранилац почео да Вас испитује.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Пре но што наставим са питањима, хтео бих да разјасним подпитањем једним, мислим да је то једно од последњих питања јуче било, нешто нисам добро схватио, а пре тога, ако се ја питам, ни говора о замени колегиници, значи, али ја се не питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви се не питате и немате потребе о томе да дискутујете.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али, ако треба да кажем нешто, ево рекао сам. Дакле, на моје питање јуче оптужени је рекао да је потпуковник или пуковник Камбер дошао и успоставио или довео или, ја то најбоље не видим овде, овај, ТО, па ја питам сада, ради разјашњења, да ли је пуковник Камбери, то је 10.-ог, значи дан када је освојено, нападнуто, ослобођено село, како год хоћете, у 18 часова, значи поподне,

пуковник довео са собом људе са стране или је формирао ту или, мислим мало да разјаснимо то, када говоримо о територијалној одбрани, с обзиром да он долази у 18 часова, Ви сте тамо, колико Вас је, ко је људе привео, довео и одакле су, ако је Вама познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат, нешто ја видим да диже руку оптужени Александар Николајидис, ако је нешто хитно.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Започели смо, не знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Судија, имам примедбу једну, он њему говори, да ли је дошао у 18 часова, говори му шта да каже, тако нон-стоп поставља сто питања, да ли је пуковник Камбери дошао 10.-ог у 18 часова, па шта ће сада он да одговори.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То смо јуче разјаснили, па то пише овде, нисам ја писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја нећу са њим, немојте, молим Вас да ме доводите у ситуацију, Ви одлучите, дакле, овде пише, у овом прегледу у 18 часова и јуче смо то разјаснили. Ја сада питам, када је дошао пуковник или потпуковник Камбери, да ли је он довео са собом људе и инсталирао ТО или је тамо организовао ТО, то питам, мислим подпитање је на оно већ, имамо одговор да је он тај човек кључни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то је познато свима да онај ко је био у селу, да је господин Камбери довео јединицу која је била из Љига, ја мислим да је био неки Гавриловић, ко је био.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала лепо, ево разјаснили смо.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Који је био капетан.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала лепо, нема потребе, ја сам задовољан.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То нема тајне никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је неспорно и по списима. Изволите даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, значи ја сам погрешно схватио можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ушла је јединица са тенковима и према томе, сувишно је ту.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хајде, када се већ оптужени који је више сведок него оптужени ту, Александар Николајидис, јавио са овом примедбом, ја питам оптуженог, јуче је рекао да није био у саставу ни овај, Александар ни Петроније у саставу полиције, да ли је он у том својству у којем је био тамо као полицајац, а касније и као командир, виђао у селу, у које време, преко дана, ноћу, био неки полицијски час, да ли је виђао окривљеног Петронија и Александра и у каквом су они стању били када их је виђао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Овако, Николајидис Александар и Петроније Стевановић су се стално кретали заједно, значи, били су буквално нокат и месо, значи, стално су били заједно, тако су се и кретали. Колико је мени познато, да им је био Ступар командир или претпостаљени, нешто је био, значи, њима као и знам да су били често под утицајем алкохола, склони су били томе и нормално склони ексцесним ситуацијама, значи, често су долазили до сукоба и не само са мном, него и било је више ту лица са којима су они долазили у сукоб.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте се Ви у том својству у којем сте били тамо, без обзира што сте полицајац, касније и командир, а и друга лица, клонили сукоба, комуникације уопште када су у таквом стању са оптуженима Петронијем и Александром?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, јер сте одговорили да ли се клонио сукоба, а то већ имате, то је сугестивно питање.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, ја кажем да се клонио, него да ли се клонио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сугестивно је питање.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли се клонио комуникације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сугестивно је питање, одбија се одговор.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: На то питање сам ја одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да одговорите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, Ви сте јуче осамнаест пута сугестивна питања поставили, ја нисам ниједну примедбу дао, осамнаест пута, бројао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али, идемо даље. Каква је била комуникација Ваша у том својству у којем сте били, с обзиром на ову изјаву сада коју сте рекли да су били стално у пијаном стању, са оптуженим Александром и Петронијем?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То они врло добро знају, ја са њима конкретно нисам много комуницирао, комуницирао сам више са директно њиховом, са њиховим тим ко је био већ, Ступар или «Аждаја», после сукоба са «Аждајом», после онога догађаја што сам описао, и са њим сам био прекинуо односе те.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А зашто нисте са њима директно комуницирали?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам могао, знају они то врло добро због чега.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, ја Вас питам, они знају.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, кажем Вам, због управо тих ексцесних ствари које су радили, због вршења кривичних дела као и осталих ствари.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте се бојали Ви њих?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, најјефтинија је била глава тамо, тако да је то.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како то да разумем, односно веће како да разумем, ако разумем, ја идем даље.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, од таквих се могло очекивати свашта, према томе, мануо сам се, нисам имао са њима посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Ви рекосте јуче, коме они припадају?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Формацијски?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Припадају територијалној одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се обраћали команданту територијалне одбране везано за њихово понашање?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то је, њима је био надређен, значи, Ступар, Ступар је комуницирао тамо, ко је био командант, па са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се жалили?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, Ступар је био командант њима, а Ступар је одлазио код Димитријевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, да ли сте се Ви жалили на њихово понашање?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, јесам, како нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, пазите, ја сам то рекао јуче, за таква ексцесна понашања таквих људи сам обавештавао господина Љубишу Петковића и то сам писмено и усмено достављао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да стигнете до Љубише Петковића.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: После тога су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте се жалили, да ли сте се Славку Ступару жалили у Ловасу тамо на њихово понашање?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, јесам, али и он је исто био, да не кажем, веома дрзак и тако да је, да не кажем, избегавао комуникацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле, ако сам добро разумео из одговора, Ви сте директно комуникацију око свих проблема имали са пуковником Петковићем?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И о свему га обавештавали?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте и после тога су они буквално истерани из села, али су касно истерани.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Та администрација, војска и то тако иде. Можете ли конкретно да кажете, за које случајеве, сем оно што сте јуче

рекли, знате за било каква убиства, малтретирање, шиканирање, за ово време док сте Ви били тамо командир, односно полицајац?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, о многим тим стварима су написане и белешке и достављене. Један примерак је остао у станици, други је прослеђен Војној безбедности.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Војна безбедност је знала?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А ко је правио белешке, Ви лично?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам правио понекада, а некада је правио што је био господин Ивковић Ђорђе, он је био начелник полиције у Вуковару пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком то периоду сте правили белешке, реците ми, да ли сте од 10.-ог до 18.-ог правили те белешке?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Неке поводом обављања разговора јесам, али касније сам такође правио са Ивковићем и достављао господину Петковићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, неке сте правили? Ко је куцао те белешке са Вама?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, некада сам сам куцао, некада је и ова Марија Ђаковић, која је била тамо задужена за то, она ми је куцала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та жена у својој изјави каже да су то куцане белешке и да су те белешке накнадно преправљане и додавано нешто?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То не, то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, јуче сам Вас ја питала, да ли су доношена решења о одређивању притвора о задржавању, Ви кажете, није могло, ратно је стање. Како је то могло да се куцају службене белешке, а решења, Ви сте полицајац, знате када се затвори неко лице да мора да се одреди притвор. Како су могле да се куцају те белешке, а не може решење о притвору да се куца, да ли можете то да објасните?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам Вам рекао да ја нисам био у то време командир, према томе, ја нисам о томе одлучивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Могу ли да наставим? Хвала. Да ли познајете неког Лукић Славка из Ловаса, да ли је са њим обаљен неки разговор и да ли је уз некакву документацију приведен пуковнику Петковићу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Лукић Славка познам, пошто је он зет у Ловасу Балић Звонка. Иначе, он није живео у Ловасу, него је живео у Вуковару, али је затечен за време ослобођења Ловаса у Ловасу и приведен је на разговор и обављен је разговор, после тога је прослеђен у војни затвор у Шид и о томе је обавештен и господин Петковић и то се зна где има и документација пропратна везано за предавање тог лица. Касније то

лице после обављеног разговора у војној полицији је враћено назад у село.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је одмах враћено или је задржано у војној полицији?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Било је задржано, не знам колико, два, три дана је био, не знам тачно, не могу се више сетити, колико дана. Знам да је био задржан.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, ја имам пропратно писмо и потврду о пријему, могу ли да покажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што имате, не, све што имате од писмених доказа, прво ћете да приложите суду.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А не, да питам, да ли је то његово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да предочавате писмене доказе који нису приложени суду, то смо јуче рекли.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Приложени су суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја их немам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Кроз овог који је водио службене белешке, који је сведока, иначе, додуше, оптужница га избегава, овај Ђорђе, све службене белешке, па и ова је уведена као доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да погледам то што сада држите у руци.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Изволите, ово је пропратно писмо, а ово је пријем тог Славка, двадесет дана је био у притвору у Шиду у војном затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је из периода који није период оптужбе, па не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Молим Вас, то је период 01.11., како није. Говоримо о судбини лица која су привођена, нађено шта је нађено код њих, који су били интересантни за Војну безбедносну службу, достављени су, ево га пример и двадесет дана испитиван у Шиду. А Ви сада оптуженог осамнаест пута питате, да ли је он контролисао некога ко је водио истрагу и тако даље, зна се однос субординације у војсци. Нажалост тај пуковник је покојни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим да су овде нажалост многи покојни и Љубиша Петковић.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Покојни, да, Васиљевић их уводи све овде као доказе, али сви су покојни, генерал, мислим, овај сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и реците питање?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Питање, да ли је то његово, мислим да ли је његов потпис, ево ту је и да ли је ово ова потврда из Шиде, ова иза, само то, ништа више, а ја ћу да приложим то Вама, није проблем никакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли сте овакво лице приводили?



Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, то је мој.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е сада судија, уз Вашу дозволу, пошто сте из оптужнице Ви с правом прочитали сва имена која тужилац наводи и питали мог брањеника да ли их познаје, каква је њихова судбина и тако даље, ја имам овде преглед овај, план узбуњивања одбране Ловаса, такође један број лица, а уз Ваше допуштење, питао бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да погледамо и то што имате.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Питао бих, која су та лица, да ли их зна и каква је судбина тих лица, «цивила»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај план без печата, без ичега, за сада не можемо да прихватимо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја да питам, да ли зна људе, ја не говорим да ли је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада да предочавамо не можемо. Оставићете га у списима, проверићемо, па.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Доставићу Вам, доставићу Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, накнадно, ископираћемо ми.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле, пошто сте ми узели тај папир, ја не могу да наставим да питам, нећете да дозволите, добро, у реду је, нема никаквих проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај претрес ће трајати, биће времена.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јесте, али мислим да га поново не цимамо, знам да ће трајати, хвала Богу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема проблема, оптужени ће нам увек бити ту, моћи ћемо да причамо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нисам сигуран да ће увек бити ту, али добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада су ту.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: За сада, па ја за сада хоћу и да питам, али добро, немојте, нема потребе. Да ли сте у разговору са Лукић Славком, овим истим, дошли до сазнања да је он са својим људима припремао неки атентат на Бору Богуновића, овог министра полиције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на та питања, јер је у питању садржан и одговор.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте дошли до сазнања да је припреман неки атентат на Бору Богуновића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, одбија се, чули сте. Ви сте питањем одговорили на питање.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нисам одговорио, да ли је знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је недостајало оно - јел да, само то.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте чули за неку припрему атентата у разговору са људима са којима се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор, немојте, молим Вас, сада да преформулишете даље, одбили смо одговор, идемо даље. Питање је требало да гласи, шта сте чули у разговору, према томе идемо даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта сте чули у разговору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, сада је готово, Ви сте одговорили.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Немојте, па, али Ви сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте одговорили.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али Ви сте јуче, ја сам записао, заиста осамнаест пута питали, зашто није водио истрагу, зашто није, а он одговара, то војска чини, војска чини, војска чини, а Ви и даље питате.

***Опомиње се адвокат Здравко Крстић под претњом новчаног кажњавања да се не објашњава са председником већа.***

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, не објашњавам се, судија, ја имам право на примедбе, а нисте ми то дозволили, него сте рекли одмах да пређем на питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. До каквих сте сазнања дошли приликом информативних разговора у својству полицајца, односно командира полиције обављеног са становницима села Ловас у време из оптужнице?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Дошао сам до многих сазнања, значи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Рецимо.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Везано за значи само наоружавање у месту Ловас, затим и припреме неких ликвидација, значи, мештана у селу Ловас.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Којих мештана?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, рецимо, Тепавац Милана, затим мог оца и још неких лица, Ловрић овај Рајко и тако, значи, било је њих пар који су они требали да ликвидирају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ко, да ли сте дошли до сазнања, која су то лица?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, рецимо, ево нисам спомињао овај везано за рецимо Ловрић овога Рајка, отац му је Мирко, где су му запалили значи пред те сукобе, званично пред ослобођење села, запалили су му штагаљ и шупу, рецимо, зна се да је то урадио Мијо Колић, иначе екстрем један исто у селу који је био међу тих пар људи, који су били у том Кризном штабу и тако даље, који су иначе водили то све, те екцесне ситуације у селу. Затим, минирање и пљачкање имовине од Тодоровић Љубише који је имао своју циглану, а иначе је живео у

Београду, али је имао ту циглану, значи све су му опљачкали, а потом и минирали, целу кућу и то имање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то је та иста екипа која је била окупљена око тог ХДЗ, затим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, која екипа, да би те људе звали и да проверимо то што причате.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Та лица, разумете ме, од Полић Мије до Бадањак овај, Бадањак Јосип, затим Мађаревић Иво и Кесер Мирко, Кесер, не знам тачно више, заборавио сам та имена.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, генерално, да ли их има међу сведоцима предложеним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их има међу живима тих људи?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, како нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи Бадањак, Кесер, не знате који Кесер. Да ли је жив тај?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Милан ја мислим да се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Значи, они који су овај, да не кажем, срж тог ХДЗ у селу, Кризног штаба и тако даље, затим, такође су опљачкали и минирали Катаског Добривоја, исто викендицу која је била смештена у једној шуми тамо према, од Јелаша према Вуковару, које је исто то подручје, значи села Ловас. Такође су му све опљачкали, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се све то дешава?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То се дешава све пред рат, пред ратно стање, где су људи отишли, напустили су, тај Катаски је такође живео овде у Београду, али је долазио тамо повремено и тако даље. Значи, сва та дешавања су значи била упозорења осталима шта ће се догодити. Затим, када сам ја отишао, напустио сам полицију, долазили су припадници полиције из Вуковара, где су обављали разговоре са мојим оцем, са мајком и тако даље, где су им, да не кажем, претили и где су ми провалили стан такође у Вуковару. Затим, бацили су ми две експлозивне направе у двориште оца, значи, после мог одласка, затим, једном приликом су значи пред то само ослобођење села, су, када су избегли из Товарника сељани, значи приликом ослобођења Товарника и овог дела Сотина и ја не знам да ли је из Чаковаца, значи тај део људи се слио ту у Ловас према овој источној страни, према Илоку су одлазили. Знаш да ми је отац рекао, а и тај Милан Тепавац који се сада налази у притвору у Осијеку, нашао је једно јутро обележено, значи кућа је обележена била са једним штапом, која је значила да ту треба да одраде неки свој задатак који су имали, значи ти исти ХДЗ-овци, тако да је нашао и он испред куће, затим Тепавац Милан и Ловрић тај Рајко. Касније и кроз сама испитивања значи тих лица, рецимо, Лукетић Адам, који је био брица у селу, званично је имао своју бријачницу, где

је касније и сам признао и рекао да су вршили притисак на њега управо та лица, значи Бадањак и Мађаревић, који су му и ја мислим да је био још неко од тих лица који су му буквално овај рекли да ће он бити тај који ће да одради те неке послове, значи, буквално клање тих лица, значи Срба из села и оних неподобних других, јер исти Мијо Полић и Бадањак тај Јосип су долазили код мог оца у пар наврата да, пошто је отац имао оружје, значи имао је ловачку пушку, карабин, пиштољ, све је имао на дозволу регуларну пре рата и долазили су пар пута код њега у кућу и буквално га присиљавали да преда њима то наоружање. Међутим, он је то одбијао и рекао им је отворено да, буду ли долазили још да више или ће он остати у дворишту, или ће они остати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте после привођили та лица када сте ушли у Ловас?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, та лица нису била ту, та лица су напустила село, тако да знам и овај случај, значи то је била 1990. година, пред рат, где је отац имао проблема, пошто је отац био ловац и био је ловник, значи, водио је те ловове, не знам, била је ту шума једна, Јелаш, где је долазио у сукоб са тим, пошто је био, да не кажем, дисциплинованији ловац од осталих, па је ради криволова долазио у сукоб са таквим лицима, као што је тај Мијо Колић који је био доста екстреман и по националној линији, а и као човек је био врло, врло, да не кажем, незгодан и склон ексцесима. Значи, био је у гостима Милан Јока, који је рођак фамилији мојој, иначе је генерал био у пензији и још нека два, три војна лица, не знам тачно како су се звали, где су били, значи, присутни у лову. Након лова су били организирали ту неку вечеру, ручак, шта је већ било, значи, нека закуска. Након тога је Мијо Колић са тим истим још припадницима, значи, Балић Томислав и још нека лица, пошто овај отац, тако добро пева, па је ту певао неке песме, међутим, дошао је Колић па је рекао, «ти знаш Божо само те, дај коју нашу запевај» и тако даље, пошто су ту дошли до неког сукоба, а после тога су буквално су ови пушку уперили на њих и дошло је до тих, да не кажем, немилих догађаја, мало да је дошло до пуцања, тако да је отац имао са њима проблема и пред рат, сами рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Бадањак, како се зове, рекосте?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Бадањак Јосип.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја нисам тражио оволико опширан одговор, али Ви га питате.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То су сви ексцеси који су били пред рат.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да обухватим сада сва ова лица која су наведена, са којима су, што Ђорђе, што Ви, обављени информативни разговори, процесуирани предкривично да кажем тако и тако даље, дошли сте до неких сазнања, ишли сте где сте ишли, обавештавали ког сте обавештавали, као и лица из овог списка који сте затекли тамо око

одбране села и тако даље. Да ли су та сва лица жива или су страдала за ово време како оптужница је обухватила тамо или су жива?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо, ја сам га то малопре питала, он каже да су били побегли.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, ти који су, да не кажем требали да то ураде, они су побегли мање-више, а господин адвокат је питао за та лица са којима сам ја обавио.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Информативни разговор, да. Шта је судбина тих лица?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, сви су мање-више живи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не говоримо о природној смрти, далеко било.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то је друго нешто, природна смрт је нешто друго у односу на насилну.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли од тих лица има неко ко је страдао на минском пољу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја мислим да нема.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, хвала. Да ли знате, бићу врло конкретан и молим кратке одговоре, видим и колеге су нервозне, овај, треба да дођу на ред и они да питају. Да ли знате да је била нека претња, хајде да не прејудицирам каква претња, према Марку или Марио Белић, Сабљак и ко је претио њему? То је, дакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на питање, поново сте одговорили.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не знам шта сам одговорио, да ли је било претње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбили смо одговор, идемо даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли имате сазнање да је неко претио Марио Сабљаку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имаћемо у виду ово како тече у транскрипту.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја Вас нисам добро разумео, име, презиме, «Сабљак»?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја мислим да је Марио или Марко, пре је Марио, «Бели», надимак «Бели» Сабљак? Има пуно Сабљака, па.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, има пуно тих презимена, тако да не могу, нисам дуго година ни живео тамо, тако да не знам, није ми познато.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. Да ли Вам је познато да ли су овог покојног Зораје сестра или супруга малтретирани и од кога и да ли су пребачени за Нови Сад и ко их је пребацио, ако јесу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То сам ја јуче рекао, ја мислим да сам одговорио на то питање.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, ако јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ причао.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У реду је, у реду је. Можете ли ми, али врло кратко рећи, за све ово време од 10.-ог па надаље, а нарочито за овај период и првих дана, што обухвата оптужница, колико је људи у униформама разним под оружјем комуницирало тамо укупно, рецимо, Ваше виђење, педесет, сто, двеста, осамсто, триста, петсто, бројчано само и ништа више?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Могу да кажем да је велики број ту.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта то значи велики број?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Велики број.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Конкретно и идемо даље.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да не кажем прошао кроз то, зависи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тих дана?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Зависи од које јединице која је долазила. Рецимо, у Крагујевачкој јединици је било око петстотина људи, затим у Љишкој јединици је било негде око стотину људи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али у исто време?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У исто време, зависи од периода која је јединица била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ево у овом периоду од 10. октобра до 18. октобра?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Велики број је прошао тих добровољаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања колико је било наоружаних људи, мислим на војску?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, било је сигурно једно двеста људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двеста људи, војске?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Колико је мени познато.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви сте у својој изјави и у предкривичном поступку и пред истражним судијом рекли да сте први сукоб имали или неугодност, боље речено, и сусрет нио са војском када су почели они да копају неке ровове око школе или око Месне заједнице и тако даље. Можете ли са ове дистанце сада да нам кажете, која је то војска, која јединица је била и ког дана у односу на овај догађај, од првог дана, па рецимо до, ајде до 18.-ог?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то је било када је дошла јединица овај на челу са капетаном Перићем, пошто су ту били смештени у школи, а распоред је вршио господин Димитријевић, где их је распоређивао у школу и не знам још негде у задрузи где је већ вршио тај распоред са овај, ја мислим да их је било око педесет, шездесет тих припадника, где су копали испред школе, то је у самом центру, значи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како сте Ви реаговали?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја сам их упозорио да нема потребе да се то копа ту, пошто су целу деоницу ископали буквално од краја до краја.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А шта су Вам они одговорили?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, говорили су да то није мој проблем, да се удаљим, да то мене не треба да интересује.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И како сте Ви тај одговор схватили, да сте Ви неки фактор тамо или не?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, одговор се може извући сам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, ја питам Вас, како сте Ви схватили?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја сам се окренуо и отишао, видео сам да не могу да комуницирам са њима, тако да сам напустио.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. За све ово време, био је уведен неки час. Ја сада питам, какав је то час, забране ваљда кретања, претпостављам и ко је увео?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тај полицијски час је био уведен, значи на самом подручју.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, немојте да реметите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не реагујемо када су нека неспорна питања.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Зато што следи следеће питање, зато питам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је свима познато да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И да ли је кршио неко и ко је кршио тај час полицијски?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У свим зонама борбене готовости, извођења борбених дејстава, је постојао полицијски час, није то било само у Ловасу, него је било на свим подручјима.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Говоримо за Ловас, не интересује нас друго.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да, али да појасним само ко није упознат да зна.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Уз допуштење већа, можете да причате осам сати, ја немам ништа против.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Значи, то је била уобичајена процедура и то је уведено свуда, тако је, тако да је то увела, нормално, војна управа која је била на челу са господином Вељовићем, тако да је то општепозната ствар.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је ту наредбу неко кршио и ко, да ли Ви знате то, у Ловасу за ово време?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, то није било у мојој надлежности, па онда, било је тих ексцеса, било је пуцања по ободима села.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Када, у време полицијског часа или обданица док траје?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, у време полицијског часа.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Претпостављам ноћу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ноћу, нормално.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Полицијски час се уводи од рецимо 17 часова, па до ујутру или зависи, ако је зимски период, рецимо, ако је зимски период, ако је летњи период, онда вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је за Вас важио полицијски час?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, пазите, била је лозинка и одзив, где је, значи команда издавала и обавештавала значи своје јединице, тако да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Вас, да ли сте могли да се крећете Ви у време полицијског сата?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, зато Вам кажем, и у територијалну одбрану и у полицију и на поједине пунктове где је била војска распоређена, обавештавали су пре тога лозинку и одзив, то је уобичајена ствар, то је нормална појава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја имам пред собом овде дозволу за боравак у зони борбене готовости који гласи на Ваше име. Ко Вам је издао то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте мало, искачете са неким писменим доказима. Зашто Ви то нисте све прилагали благовремено?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ма, јесам прилагао, него ја сам се увек борио и у истрази као са Вама што се борим сада, прилагао сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сте прилагали «Ловаске новине» и такве ствари.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, прилагао сам, тужилац је увек против, што год тужилац приложи, њему се прихвати, што одбрана приложи, ми као да смо непријатељи овде овог суда, тако се понашају сви, а нема разлога, ми смо на страни истине и то некога боли, али кога, видећемо на крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да коментаришете.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Истина мора да се утврди овде, без прејудуцирања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па ћете оставити овде, пошто нема, нисте то прилагали.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, јесам судија, обиман је предмет, јесам, јер ово, ко је потписао то, да ли си сам себи издао ту дозволу за кретање или је неко био надређен ту у борбеној готовости, ко је био главни?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Суботић Слободан.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала, добро, не треба ми ништа више.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да појасним везу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Немој да појашњаваш, нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми то, па ћемо то све да здружимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дозволите, госпођо председнице, ово већ прелази мало у злоупотребу процесног права. За неке ситне ствари



може да се толерише, али већ нема смисла да се пре доказног поступка, постављају питања из документације или сазнања браниоца којих немамо у списима, па бих Вас замолио да и ово што је било до сада и убудуће, да се то онемогући, јер је то процесно прављено тако, а све што ће одбрана да предложи, о томе ћемо се изјашњавати и суд ће одлучивати, још једно и друго, никада нисмо спречили у истрази било када и на било који начин да се нешто приложи у истражне списе, што би могло бити податак, информација или доказ, то је мала импровизација господина Крстића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи убудуће било какве писмене доказе које будете имали, приложите или на претресу, или у писменој форми на писарници суда, па када будемо то унели у предмет, ценићемо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Није спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер ове доказе друге, нећемо моћи овако да предочавамо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Потпуно сам разумео, али то је ништа у односу на оно што тужилац у оптужници предложи, а не достави уз оптужницу, ни Вама, ни суду, дакле, куда ћете већу злоупотребу поступка од тога, али добро, нећемо о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Вама у писарници дато, значи онај записник са састанака од 03. новембра 1991. године и записник са састанка од 30. октобра 1991. године, Вама је достављен у писарници, дат Вам на Ваш захтев. Ја сам интервенисала доле да Вам се.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: На захтев?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Ваш захтев.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Оптужница је ступила на правну снагу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али сте добили, значи, пре претреса сигурно једно месец дана или петнаест дана, није битно. Толико о томе да нисте били упознати са тим доказом.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, ја не кажем да нисам, него кажем понашање противне странке, која има примедбу на ово, мислим, куд ћете већу злоупотребу да се докази уз оптужницу не достављају и да морате Ви као председник већа да интервенишете да Вам накнадно доставе, али добро, нећемо о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имали сте те доказе у списима.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Када је реч о овим службеним белешкама, ја сам их увео преко сведока који их је сачињавао, па не бих о томе, а и Ви сте ме упутили да их не потенцирам, него поднеском, али сам многе ја увео, а неке нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па те што нисте, уведите их.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али када смо већ код тога, реч је о веома нарушеном здрављу тог сведока, па бих ја молио, чак ћу имати и

писмени предлог да га у овој фази поступка саслушате у својству сведока, далеко било, бојимо се најгоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите у писменој форми, на које околности, па ће веће да одлучи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О приоритету.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. Па Ви скоро да сте ме натерали да исцрпим ја сва питања са овим, пошто ми нисте дозволили, јер ја имам много службених бележака, које сви мимоилазе, јер се не уклапају у концепт оптужнице, али отом-потом. Ево једно уопштено питање, пошто је последње, претпостављам да ћете ми дозволити. Оптужени је у једном тренутку чак и напоменуо како је насељено пре рата ово село Ловас и ко их је населио. Ја питам, да ли је било, за ово време, неког насељавања принудног прираштаја Ловаса за ово време док је он био тамо командир и који су то људи и са ког географског положаја су дошли и колико је људи отприлике било? Не знам да ли сам био јасан, чини ми се да јесам, скоро да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтели сте да питате, да ли су неке избеглице долазиле?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је, али нисам хтео да не дате примедбу да дајем одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је већ то у својој одбрани рекао, да су долазиле те избеглице и чини ми се да сте рекли од новембра или тако нешто.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И у којем броју и где су смештене, ево навиру питања и ко их је хранио, где су се хранили?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То су лица која су протерана из својих крајева, значи Западне Славоније, значи са подручја Папука, Билогоре горе, Слатина и Вочин и тако даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта су по националности та лица?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, Срби су.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако кажи. И ко је одговоран био за смештај, сви ви или је неко одговоран од оптужених овде, где су се хранили и где су се сместили, колико су остали тамо?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, хранили су се у задрузи горе у тој кухињи која је била, да не кажем, центар за све и за војску и за цивиле.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли се ту спремала храна за све?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ко је био одговоран за то?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, био је директор задруге, он је то водио.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Који директор задруге?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Деветак Љубан.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. Колико је људи било, отприлике?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, не знам, било је доста.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта то значи доста, сто, стопедесет, триста, педесет?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, зависи у којем периоду, после су долазили у већем броју, али у почетку су.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А зашто су они ту дошли?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, људи су били угрожени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте да је човек рекао да су људи протерани тамо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате пет пута то да питате.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, зато што оптужница третира да су насилно протерани из Ловаса неки, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не третира то, немојте молим Вас да стављате оно у оптужницу што не стоји.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Све време је третирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исељавање уопште није предмет оптужнице, идемо даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А зашто сте питали онда Ви? Добро. Да ли је Вама као полицајцу, а касније и командиру, неко овде од оптужених или било ко, издао налог да некога убијете, силујете, премлатите, малтретирате или имате непосредно или посредно сазнање за неког другог да је на неког утицао то да учини?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, по мом самом послу и по мом менталном склопу, ја нисам нити, то одговорно тврдим, нити сам починио било какво кривично дело, а камоли убиства и тако даље, тако да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли Вам је издавао неко налог од оптужених, конкретнији да будем, Љубан Деветак да ли Вам је издао налог да некога малтретирате, убијете?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Кажем да ми није нико издавао таква наређења.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте издавали Ви некеме налог?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам издавао никоме.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. Ево заиста задње питање. Споменули сте стан. Каква је судбина Вашег стана у Вуковару и имовине тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то смо чули, причао је човек.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Извињавам се, немојте, нисам ја на крај срца, немојте, одмах престајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пратите претрес, немојте да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала лепо, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Сада ћу гласније. Пре него што пређем на питања, ја бих само једну малу примедбу на записник, мислим да је

омашком јуче, Ви сте судија поставили господину, односно господина Девчића сте упутили на изјаву господина Николајидиса у којој је он по Вашем јучерашњем цитирању рекао да су Девчић и Крњајић те ноћи убијали људе. Ја сам прочитао пажљиво изјаву господина Николајидиса, он Девчића не спомиње, реч је о изјави на страни 57. исказа од 17.04., па просто стављам ту једну примедбу, мислим да сте грешком цитирали да је Николајидис рекао Девчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али је у истрази то рекао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, ето то је моја примедба, чисто да бих почео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази на записнику од 16.10., то је изјавио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Господине Девчићу, добар дан.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добар дан.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Пре свега, мислим да нећу да износим мишљење, него ће из њега проистећи питање, Ви сте атмосферу читаву пред напад на Ловас и све те догађаје тек данас мало ближе описали. Ваш бранилац је јуче покушао да Вас пита о Јози Миласу и покушао је да предочи један текст из новина у коме Јозе Милас описује атмосферу пре, за време и после догађаја у Ловасу. Тај доказ је уведен и он се налази на страни, Миласова изјава, 807, 808 доказа, то је доказ који веће није издвојило, забранило на било који начин, ја молим веће да предочи окривљеном тај исказ, ако не, ја му могу читати неке делове, на које би хтео да чујем његове просто одговоре, да ли је то заиста било тако у Ловасу пре него што је он, он сигурно има непосредних сазнања о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем шта сте хтели да кажете?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да му се предочи тај текст у коме је Милас говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли смо јуче да то нећемо предочавати.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како мислите, тај се доказ издваја или шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлучиће веће на основу чл.373. став 1 ЗКП-а до краја поступка.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не могу данас да питам, не дозвољавате да питам по том доказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, «Ловаске новине».

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Просто не желим да будем непријатан, али ја морам да тражим одлуку већа на овакво Ваше решење, јер је низ таквих доказа служило као доказ за оптужницу и овај просто не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужница се ни у једној својој тачки не позива на «Ловаске новине».

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Оно доставља «Ловаске новине» као доказ уз оптужницу и то је уведено унутра и мени сте дали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У списима се налази пуно доказа који ће до краја поступка бити издвојени.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, ево ја ћу Вас овако питати. Да ли сте чули за ово име?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Како не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Које сам Вам споменуо.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Познам га.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Можете нам рећи, о коме је реч?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, Јозо Милас иначе је био правник у задрузи, земљорадничкој задрузи «Ловас». Иначе је Херцеговац и потиче из села Опатовац, дошао је, приженио се у село Ловас са Кесер Божицом, иначе један врло екстреман лик који је и вођа иначе те екстремне политике и ХДЗ у Ловасу и био је председник ХДЗ у Ловасу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је позната, да ли Вам је позната изјава Јозе Миласа у којој он говори о линији Главаш-Марчеп у одбрани Ловаса?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, јер сте одговорили у свом питању.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја сам само питао, да ли му је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да каже, да, јесте, познато ми је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта би значило, господине Девчићу, израз по Вашем схватању, линија Марчеп-Главаш код одбране Ловаса?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, пазите, ја сам рекао јуче, ја сам био на многим присутним, значи у обезбеђењу скупова, јавних скупова, где су ти исти, та иста лица, значи, и Мерчеп и Главаш, Божо Сребројевић, затим Задро Благо који је био њихов генерал, касније је погинуо на Вуковару, затим Милас Јозо, Видић Марин-«Били» и тако даље, то је сва та иста екипа која је водила тај покрет, значи сепаратизма у Хрватској, усташки сепаратизам, значи они су били перјаница те регије, значи која је обухватала, значи, ту осигурани регију. Такође су у Ловасу били присутни у једно два, три наврата где су такође, да не кажем, људе узнемиравали својом идеологијом и оне који су били на ваги да ли да прихвате или не прихвате, су вршили притисак на њих, на разне начине, тако да позната су ми сва та имена.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта се говорило на тим скуповима, на чијем сте обезбеђењу радили, можете ли да се сетите нечега, шта је то узнемирило Србе, када кажете узнемирило и ове који су се колебали и ове друге?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, та сама идеологија, значи, да се не понављам, значи, та усташка идеологија је била њихова водилца, значи сепаратизам, одвајање из састава бивше Југославије, шта је касније резултирало. Свима нам је познато све то, тако да не знам, нема потребе да се понављам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Господине Девчићу, овде је у питању, да тако кажем, Ваша комплетна одбрана и Ваша судбина. То што је познато, то често постане непознато, људи су склони да забораве и тако даље. Ја се извињавам што Вас мучим, али просто, шта је то значило за Вашу породицу, рецимо, да ли сте преносили Ви та сазнања која сте стекли присуствујући тим скуповима осталим Србима у селу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У разговорима неким или већ како?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, како не, преносио сам, затим, кажем, сва та сазнања сам преносио, значи и служби, одређеним лицима из службе.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Из службе безбедности?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И једне и друге или само једне?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Како мислите?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Мислим и војне и државне и тако даље?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А реците ми, молим Вас, каква је била рекација Срба из Ловаса на такве догађаје?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Била је забринута, радило се значи познавајући те старије генерације, знајући како су прошле 1941. године за време Анте Павелића, све је то резултирало каснијим догађањима, људи су се уплашили, страх је владао, узнемирење и забринутост, значи почела су исељавања значи српског живља већ из Вуковара, из других села, отворено су говорили, позивали су се на оружје, увозили оружје. Зато сам рекао да је то општепозната ствар.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су медији извештавали о томе?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Молим?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су медији извештавали о томе?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па јесу извештавали, како не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Ево сада ћу да завршим, везано за ту атмосферу, више нећу питати, питаћу Вас сада за, питања везана за присуство Југословенске народне армије у Ловасу и за сам напад на Ловас, ако судија дозволи, значи, Ви сте јуче рекли да је, чини ми се, пуковник Лончар издао наредбу и да сте Ви били упознати са том наредбом непосредно читањем наредбе. Према Вашем искуству и као полицајца, на крају и ратним искуством које сте стекли после тога, на основу чега је пуковник Лончар могао да сачини једну такву наредбу, какви су му елементи били потребни за такву наредбу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, вероватно су имали велики број сазнања шта се у Ловасу дешава.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је прикупљао, да ли је потпуковник Лончар имао свог обавештајног официра који је био задужен за прикупљање таквих података, по Вашем сазнању?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, видите, ја нисам радио у војним органима, али је слично нешто као у полицијским, значи да је, били су упознати, нормално да је имао потчињене официре који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то овако закључујете или имате неке информације?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ако сам у свом исказу рекао да су официри ишли на преговоре, три, четири су значи преговора вођена са мештанима, са Кризним штабом на челу са Адамом Рендулићем, са Цирбом, који је сада председник, овај, да, председник општине Ловас, значи то су лица која су утицајна била, пуковник Ловрић, Милан Тепавац, тај што је ухапшен у Осијеку, у притвору се налази, затим Ђуро Продановић, значи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То сам рекао у свом исказу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ево, ми смо раније већ имали изјаве других окривљених, укључујући и господина Деветака, везано за то да је имао обавештајног официра, свакако и да је то логична ствар, али то ће нам вештак вероватно рећи, у неком даљњем току поступка, ја хоћу нешто друго да Вас питам. Да ли сте Ви имали сазнања на који начин је био наоружан хрватски део становништва Ловаса непосредно пред напад или пар недеља или месеци пред напад, какве сте око тога имали информације, ако сте их имали?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја сам и овде рекао да сам остао доста дуго у Вуковару, радећи у полицији управо из тих разлога да би што више сазнања прикупио, јер сам био из мешовитог брака и тако да сам имао неке предиспозиције да могу да то одрадим, значи на прикупљању података таквих. Значи, био сам у селу и знам све шта се одвијало, одлазио сам у село, имали су пунктове своје, били су наоружани - и аутоматским наоружањем и ловачким пушкама, коктели су правили за оклопна возила, значи били су организирани и то максимално организирани.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините, односно да ли Вам је познато, извините што Вас прекидам, да ли Вам је познато, ко је био на челу, да ли је, када кажете организовани, држали страже, имали оружје, да ли је та њихова организација имала неку своју форму, да ли Вам је то познато и каква је то форма била?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, управо што је господин адвокат доставио председавајућој.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, ја Вас не питам око тога, ја Вас питам о Вашим сазнањима.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да, ја кажем, те папире смо нашли тамо, значи, директно смо нашли те.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је нашао те папире?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ми који смо дошли у село.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, а где сте нашли, где сте их нашли?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, где су имали своју канцеларију, значи имали су своје, своје просторије тамо где су држали, да не кажем, 24 часа су држали те страже, били су на вези.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је то била нека организација или су то појединачно?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Кризни штаб.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Кризни штаб.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Знате ли, ко је био на челу тог Кризног штаба?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Колико ми је познато, да је био Милас Јозо.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је тај Кризни штаб имао неку своју оружану формацију и како се она звала?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, управо сам Вам то рекао, да су имали, значи формације су постојале, они су били распоређени по водовима, значи било је шест водова, они су држали, сваки вод је имао распоређен на свој пункт, млин, не знам, силос, овај пут према гробљу и тако, значи шест пунктова су имали, тачно се зна поименце где је ко припадао у датом моменту.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми, да ли је било утврђених положаја, према Вашем сазнању или накнадном увиду када сте дошли у село, односно завладали, да тако кажем, центром села и ширем?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Они су имали и барикаде постављене, знате.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Какве су биле те барикаде?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није се.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Од какве врсте материјала, на који начин направљене, да ли Вам је то познато?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Направили су импровизиране, значи, као буквално рампе, као рампе, тако нешто је било, у том смислу, значи, и нормално копали су ровове ту поред тих објеката, значи, самог пункта, тако да било је, рекао сам у исказу да је било чак и рањавања, значи један је био рањен, Миленко Кесер, ранио га је овај Радмиловић Милан, где сам био чак и на лицу места и тако даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Из ког оружја је рањавање извршено, од какве врсте оружја, да ли Вам је познато, пошто сте били на лицу места?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја мислим да је из ловачког, колико се сећам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, Вама је у наредби пуковника Лончара, између осталог и саопштено да ће садејствовати артиљерија,



односно да ће бити вршена артиљеријска припрема. Како сте Ви схватили ту артиљеријску припрему, зашто се она врши ако је село небрањено и у равници?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то је, да одговорим само на оно што сте малопре питали, значи, они су имали све информације, значи, потчињени официри.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко, ко, извините?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ЈНА, значи припадници ЈНА. Господин Лончар који је био командант бригаде, а такође и сви остали њему потчињени, од Камберија, Милутиновића, Радосављевића, Цветковића и тако даље, значи то су све људи који су потпуковници и остало, значи људи који котирају високо у кругу ЈНА.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како је уверење створило код Вас, ево тако да кажем питање, да ли је створило некакво уверење и какво, сазнање да ће ићи прво артиљеријска припрема, шта сте помислили, зашто се гађа прво тешким оруђем?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, обично приликом значи заузимања значи места аутоматски, најпре артиљерија, припрема артиљерије, па затим улази пешадија.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У којим случајевима, зашто се то ради, шта се очекује у том месту, ко се очекује, какве снаге, шта?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, снаге значи противничке, значи, да не кажем, стране, значи Збора народне гарде.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли респективне или не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Молим?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: На шта се иде артиљеријом, то Вас питам, врло једноставно?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, да се неутрализира непријатељске снаге.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је то створило и код Вас уверење да постоје значајне непријатељске снаге у селу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, у сваком случају.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Код осталих Ваших сабораца, како је коментарисано, да ли је било неких коментара, зашто туче артиљерија?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, не знам, не разумем баш Ваше питање.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па, просто желим да кажем, ако овај очекујете да је ненаоружано становништво у селу, ја претпостављам да би Ви схватили да они чине ратни злочин, гађајући такво село артиљеријом, па би одбили да учествујете у томе, шта сте Ви схватили из те њихове намере да артиљеријски гађају село?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, добро, то је господин тужилац предочава у оптужници.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Вама се ставља на терет да сте знали да нападате на ненаоружано становништво, разумете, ја Вас питам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је господин тужилац тако.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте Ви знали и ако нисте, шта сте мислили о томе?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Међутим, то није тако, то није тако било, значи, снаге Збора народне гарде су постојале у селу и они су знали, имали су те податке и зато се тако и са артиљеријом, нормално, и кренуло.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Управо то, хвала. Да ли Вам је, ја бих Вам сада поставио низ питања, везано за присуство војске у селу, али не могу, зато што приметите и веће ће приметити, да када су у питању докази које је послао тужилац, последњи борбени извештај Војске Југославије, односно ЈНА се односи на 11.-ти и онда до 17.-ог нема ниједног борбеног извештаја, ваљда су они проценили када је тужилац то од њих затражио, да нису ништа чинили тамо, а ми би баш то волели да видимо, пошто за шест дана нема борбених извештаја, немогуће, ако су тенкови били сво време у селу, макар мора да пише у борбеном извештају да стоји један тенк и да му је додато десет литара горива, према томе, да ли је у периоду од 11.-ог до 17.-ог било значајно присуство војске у селу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, јесте, како није било, зато сам рекао, само зависи у ком периоду.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, да ли Вам је познато.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Био је велики број припадника.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је познато име Дарко Пољак?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Како?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Дарко Пољак?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Дарко Пољак?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, има фамилије Пољака, Дарко, познато ми је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А да ли Вам је познато име Једњак Ранко, активни капетан ЈНА?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је онда, да Вас подсетим на догађај, у својој изјави пред Хашким трибуналом Пољак тврди да га је из затвора који је чувала војска, у центру села, извукао њихов надређени активни капетан Једњак Ранко, с обзиром да је Дарко Пољак био некада његов војник на Корчули, па га је он спасао из затвора који је чувала војска. Да ли Вам је познат тај извештај?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То ми није познато.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Да ли Вам је познато име Купер Петар?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Такође ми то није познато.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесу ли Вама предочени, јесу ли Вама дати докази да читате Ви шта је ко рекао у истрази? Да ли сте имали

прилике да видите све те изјаве? Купер Петар је посматрач Европске Уније и у исказу Међународном суду у Хагу он је дао једну изјаву коју Ви очигледно нисте имали прилике да видите.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, само онда молим, ја ћу да Вам кажем, Купер је рекао да је приликом доласка Мисије Европске Уније у село Ловас, да нису могли да обављају разговоре без сагласности војске. То Вам није познато да је морана бити тражена сагласност, да ли Вам је познато, да ли је морала бити тражена сагласност војске за разговоре са притвореницима?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, кажем, постојао је командант места, не знам о ком периоду је реч, да ли до 14.-ог или после 14.-ог, пошто је капетан Вељовић био до 14.-ог, а после 14.-ог је био господин потпуковник Димитријевић. После је био господин Ковач, чини ми се, тако да не памтим многе датуме и лица, то је много лица се ту променило да би могао човек све да памти.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала. Имамо и исказ Дарка Перића датог у овом поступку, овај, то је страна 10. исказа његовог од 30.05.2007. године, где он говори о томе, да када је дошао, да је морао да постави стражу испред затвора због тога што територијална одбрана има проблема са добровољцима «Душана Силног», то он тако каже. Ја Вас питам, да ли Вам је познат тај догађај да је постављена стража ЈНА због ових проблема и слично?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам овде рекао у самом исказу да ја нисам био присутан ни на каквим састанцима везано код господина Димитријевића, тако да ја немам тих сазнања.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Рекли сте да је, ја сам просто на овај начин хтео да Вам укажем на једну дистинкцију, односно разлику коју праве између територијалаца и «Душана Силног», јединице, остали учесници у овом поступку. Код Вас, у Вашем исказу прекјучерашњем сте рекли да су они сви били исто обучени, па сте претпостављам и на основу тога, у војне униформе старе, донели закључак да су они сви ТО, да ли је тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није рекао да је донео закључак, него да су припадали ТО.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Одакле је њему познато да су они припадали ТО, ако то није његов закључак, пошто он није укључен у ТО, не разумем, ево ја Вас питам, да ли Вам је то познато или је то био Ваш закључак?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пазите, ја сам рекао и пријашњем исказу да су сва лица која су била значи у резервни састав активирана, значи, у ЈНА, да су сви обучени били у униформу СМБ боје.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала, а да ли Вам је познато да су и неки од хрватских становника били обучени у униформе исто старе СМБ војне, ако знате?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То ми је познато, такође.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су и они припадали ТО, мислим, да ли би из тога могао да се извуче закључак да су они припадали ТО?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо чули одговор.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, не знам, није ми познато.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Рекли сте да је, наравно, рекли сте у тој реченици управо коју ћу Вас подсетити, да је прошло велико време, да не можете свега нормално јасно да се сетите и остало, али сте спомињали и одређене официре, спомињали сте капетана Вељовића, спомињали сте Суботића, сећате ли се пуковника Ковача?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Марка Ковача, сећам се, био је командант Крагујевачке јединице.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми још једну ствар, да ли Вам је познато да је Милан Радојчић припадао ТО Вуковар са седиштем у Шиду као обичан војник, да ли Вам је можда то познато да је као такав дошао у Ловас?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, тако је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је такође, да ли допуштате могућност ако се већ не сећате, да је Марко Ковач управо формирао јединицу ТО Ловас његовим доласком?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Постоји могућност.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Допуштате ту могућност, да ли је тако? Добро, даље у исказу, досадашњим исказима сведока и осталих у истрази произилази да је Бата Михајловић имао лоше односе са мојим брањеником Радојчићем, вређао га, понижавао, то је изјава од 12.11.2008. године, па онда да је «Аждаја» избацио Милана Радојчића из куће када је ишао да пита Снежану Кризманић, то је од 17.04. и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије су те изјаве?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: То су изјаве «Аждаје», Бате Михајловића и Петронија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког «Аждаје», изјава, «Аждаја» је покојни, Зоран Обреновић?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, Николајидис, извињавам се, рекао сам исказ на страни 61 од 17.04.2008. године, не могу све пред собом да имам, али можемо да нађемо. Просто, при оваквом стању ствари, да ли је Милан Радојчић могао да наређује оваквим лицима, да ли Вам је то познато и ко је њима уопште могао да наређује?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, тешко да је ко могао да им нареди, али сам рекао да су имали они своје те претпостављене, значи, да се не

понављам, Михајловића и Ступара и «Аждају», тако да и они су се такође понашали врло бахато и недисциплиновано.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Говорили сте о виђању људи са опртачима белим, што лични на војну полицију и остало испред затвора. Ја сам Вам предочио ових неколико изјава овај других сведока, везано за присуство војске у затвору. Да ли Вам је познато име Ловрић Антуна?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, јесте.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли можете да кажете, које је било то лице?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Антун Ловрић је иначе пензионисани пуковник Војске Југославије.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је познато да ли је он прикупљао било какве податке и писао какве белешке у том периоду и за кога?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, вероватно да јесте, с обзиром на своје, своју, да не кажем, службу, значи сам његов ментални склоп где је припадао, постоји могућност да јесте.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Знате ли Ви каква је била судбина тог лица, шта се са њим десило, да ли Вам је познато?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Са пуковником Ловрићем?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ловрићем, да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, није ми познато то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је познато да ли га је Војна безбедност заштитила на било који начин за време његовог боравка у селу, да ли Вам је познато?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја сам са господином пуковником Ловрићем, то сам и рекао овде у исказу овај, и пре рата смо били у добрим односима и долазио је и код мене кући и био је добар са мојим оцем, пошто, рекао сам да су се овај, бавили тако, око вођарства и виноградарства и тако да су измењивали мишљења и тако даље, па долазио је тако кући и знам неке податке пред сам тај рат, шта ми је и он рекао везано и што сам рекао за Рендулић Адама и тако даље, саме те преговоре са војском, тако да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Он је Вама давао податке?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, разговарали смо, кажем, о тим, о том стању пред рат.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, молим Вас, господине Девчићу, да ли Вам је познато име Радочај Ђуре, јуче је госпођа судија предочавала то име?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђука, Ђука.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ђука, да, да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, познато ми је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је познато да је неко њему претио да ће довести његову мајку, па је искасапити пред њим, а после

то исто учинити и са њим пред мајком? То је исказ из Хашког трибунала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, ко је то рекао, он?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ђуро Радочај, тај је доказ, судија, тужилац нама дао, а ми смо га усвојили, такав један доказ, да ли Вам је познато да ли је то могуће физички урадити, некеме искасапити мајку, а онда искасапити њега пред њом?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, он је то изјављивао и у неким изјавама у XII месецу када су били присутни и припадници МУП-а Србије, такође и пре тога у изјавама, тако да то нема логике.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли му је неко указивао на нелогичност тога, није Вам познато?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то сам и рекао, на нелогичност тог исказа, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се односи на децембар месец.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, него сама његова изјава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нам предмет оптужнице.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Доказ, то је доказ овде у предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, него децембар месец није предмет оптужнице, а сада.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није логична његова изјава сама.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Мало на ове беле траке, оне су мени трагичне. Да ли Вам је познато, да ли су евидентирана од стране неког органа у Ловасу, за време Вашег боравка у Ловасу у критичном периоду, да ли су те погибије на неки начин евидентирани, односно те смртне последице, односно лица која су нађена по улицама и остало, да ли је то неко евидентирао?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја мислим да је у сваком случају евидентирао, евидентирао председник Месне заједнице Продановић који је водио та лица у евиденцији, ја мислим и у договору са војним лицима, да су они сахрањени на гробљу и тако даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи, они су сахрањени ту у месту, није масовна гробница негде прављена, сакривена и остало, него ту у месту су сахрањени, да ли је тако?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: На гробљу, на месном гробљу где је и војно возило, не знам, како се зове.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је познато, да ли су увођене те смрти у матичне књиге умрлих?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То ми није познато, зато што то је радио Продановић и.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ево ја ћу Вам рећи, може Вам и суд предочити, исказ Љубе Деветак, окривљеног, господин Деветак каже, да је уредно завођено то и тако даље, да су завођена та лица у матичне књиге умрлих.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Вероватно да јесте, ја.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да су лекари утврдили смрт.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја кажем да нисам упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам код овога, да ли је достављено то полицији?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја колико знам да ми није, није мени директно достављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте дошли, само моменат, када сте дошли као командир, да ли сте затекли то?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Како мислите када сам дошао као командир?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете када сте постављени за командира, да ли сте затекли тај извештај о смрти?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Мислите у списима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим списима, у полицији?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У полицији, мислите на списе да је било? Не знам, нисам прочитао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Немојте се узбуђивати због таквих предмета, провера истине је у питању, али имамо ту истину проверену, обавештена Европска Унија, достављени су њиховим посматрачима сви спискови и тако даље и то је неспорено, из извештаја посматрача Европске Уније који је овај суд прихватио као, односно уврстио као доказ у предмет. Чему су служиле те беле траке?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, ја сам и јуче рекао да ја нисам упознат с тим, ја не знам, да ли је то уопште и било и мени то није познато, ја нисам то виђао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је познато ко је водио ексхумацију посмртних остатака у селу Ловас?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, то ми није познато.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте чули за пуковника Грујића, шефа хрватске Комисије за нестала лица, да ли Вам значи то име нешто?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам се у то време иселио из Крајине, тако да ја не знам, ја сам се иселио врло рано, пошто сам добио упозорење од стране службе да морам да идем.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесу носили неки Срби те траке?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Шта кажете?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесу носили Срби неки пут те траке или неке друге боје или било шта?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не знам, ја сам рекао да приликом чишћења, значи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Тужилац тврди да су носили Хрвати, а ја Вас питам, да ли су носили и Срби?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Приговор, оптужени је рекао да не зна уопште за траке, а сада га питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже не зна за траке, то није видео.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Господине тужиоче, он је рекао да не зна за ове траке у гробу, ја га за те траке и не питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питали смо га и за беле траке, на становништву, каже, нема појма, он нема сазнања о томе.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, није ми то познато.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Знате ли да је у неким другим местима су стављене неке беле траке, беле плахте на оградае и остало? Да ли Вам је познато рецимо да је у Товарнику тога било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се изјаснио у својој одбрани, да у Товарнику беле плахте, за траке.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, да је то било нека појава, да ли предаје, да ли, шта је, ја не знам, нисам упознат с тим.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Говорили сте о томе, коју је канцеларију Радојчић користио и рекли сте, између осталог, да је то канцеларија она изнад амфор капије, практично она има везу, она, да ли она припада Месној заједници, та канцеларија?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то је све у згради Месне заједнице.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала. Само да видим, ја се захваљујем, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, адвокат Војислав Вукотић?

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Хвала. Господине Девчићу, ја за Вас имам неколико питања, а прво је, да ли сте Ви имали неких несугласица, да не кажем сукоба, са представницима војних или цивилних власти у Ловасу од ослобођења па све док сте Ви тамо били или не и ако јесте, о којим сукобима је реч?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам Вас добро разумео, војних органа?

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Од стране представника војних или пак цивилних органа?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Од стране војних органа нисам имао никаквих несугласица, а везано за несугласице са лицима који су припадали добровољачкој јединици сам ту рекао, тако да се не понављам, овај.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Да ли је можда према Вама било неких претњи са било чије стране, да ћете бити наводно ухапшени и томе слично?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Морате ми бити мало јаснији, не разумам Вас, од кога ухапшен?

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Па, ухапшен, рецимо од тих власти који се налазе?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Којих власти?

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Које се налазе, војних ево конкретно, конкретно војних?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Таквих, не.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Нисте имали?



Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, да ли сте Ви у то критично време напуштали Ловас и једно време боравили у Београду и ако јесте, када је то било?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је било у XII месецу управо у овоме везано за овај догађај када су привођена ова лица Радочај, Мађаревић Мато и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то није предмет оптужнице.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У том периоду када су та лица привођена, тада сам, пред тога сам имао сукоб са Благојевић Стојаном који је био полицајац из Србије, а иначе је избегао из Винковаца, човек се растао од жене, пошто му је била Хрватица, имао је човек низ проблема, па му је онда свашта сметало и онда када је чуо да сам и ја из мешаног брака и тако даље, био је под утицајем алкохола и онда је ту један ексцес био, то није ништа било страшно, али је командир Милошевић проценио да треба да се мало одморим и да напустим станицу док.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у децембру онда нисте били у том периоду тамо, да ли је тако?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Шта кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сам разумела да у децембру 1991. године нисте били један период у Ловасу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, једно петнаест дана нисам био, потом сам се вратио, а он је био пребачен за Илок, Благојевић Стојан.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: То значи ако сам добро разумео, Ви сте у ово критично време, све време били у Ловасу, да ли је тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније, не знам да ли ће се чути у транскрипту.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Кажем, ако сам добро разумео, Ви сте у ово критично време које је обухваћено оптужницом, били непрекидно у Ловасу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, нисам био свакодневно у Ловасу, одлазио сам у Шид, кажем, код господина Богуновић Боре и код господина Петковић Љубише и тако.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Извињавам се, колико сте се тамо задржавали, то на један дан или на више дана када сте одлазили?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, одлазио сам, кажем, у бити је, ако не свакодневно, онда сваки други, трећи дан, али сам се враћао у село.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро. Хвала, то је у вези овог сета питања, сада бих Вас питао следеће – на питање заменика тужиоца Ви сте јуче рекли да је Жељко Крњајић био командант целе војне акције и да Вам је на пример, наравно додатно питање тужиоца, откуд Ви то знате, Ви сте рекли да Вам је он то лично рекао. Да ли је то тако, да ли сте мислили на ту војну акцију или на шта сте заправо ако можете прецизније да кажете, мислили када сте рекли да је он био командант?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, само да појаснимо ствари, ја са Крњајићем се добро познам и био сам са њим, значи, отпочетка и сада сам у добрим односима. Ја сам рекао то са стране његове улоге, пошто је био командир у Товарнику, тако да сматрам да је он вероватно са господином Лончаром пошто је командант Лончар био командант саме Друге те пролетерске гардијске бригаде командант, тако да сам претпостављао да је он са њим контактирао.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А ја не тврдим сто-посто да је он био тај ко је, можда је био и Ступар, можда је био још неко, Јоргић или не знам ко је још ту био, одлазио код команданта на разговор везано за припрему акције напада на Ловас. Ја не тврдим одговорно да је само Крњајић био тај ко је водио акцију. Значи да постоји још неко ко је у том делу био, ко је преговарао са господином Лончаром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рече ли Вам Лончар када је читао наредбу ко ће да буде вођа, ко ће да командује?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, не могу се тога сетити, али знам да је Крњајић био тамо близу чела, значи Јоргић је био са њим и ту Ступар, тако да, вероватно да је тај неко од њих добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је рекао, то је најважнија ствар ко Вам је командант операције, кажете, чита наредбу, нисмо чули ни од кога, знате овај предмет је прилично велики, ни од кога нисмо чули да је Лончар Душан читао наредбу, али добро, Ви сте то јуче рекли.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да Вам кажем, није ту господин Лончар био сам, ту је било минимум седам, осам официра који су били испред нас и где су поједини почели да певају четничке песме и тако даље и где је један официр буквално рекао, изгрдио их и тако даље, где је рекао, «срам вас било», овако, онако, па то сви знају, то нема никаква тајна, можда се неко сећа, можда неко не, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас питала рече ли Вам Душан Лончар најважнију ствар, ко је командант операције?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја кажем, пошто је био командир полиције, можда је он више, боље упознат, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја Вас питам, да ли чујете моје питање, да ли је пуковник Душан Лончар тамо када је читао наредбу, како кажете, рекао ко је командант операције?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам рекао, нисам сигуран, да је био Крњајић тај, али претпостављам, можда је он био са господином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, да ли је рекао или није рекао или нисте сигурни да је рекао?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Љубан Деветак нам је овде причао да он има нека посредна сазнања од Ловашчана, па чак и од оптуженог Жељка Крњајића, да Вас је Лончар постројио ту, да је поставио Жељка

Крњајића за команданта операције и да је пред свима ту питано, да ли се он са тиме саглашава и Жељко Крњајић рекао, ако се слажу добровољци, и он је сагласан и остали војници. Да ли је било тако нешто?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не могу се тога сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ако сам добро разумео, Ви сте овде, овог часа изјавили да нисте сигурни да је Жељко Крњајић постављен за команданта те акције, молим Вас, одговорите?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам рекао да нисам сигуран, знам да је био на челу ту, те колоне, још је неко био, да ли Ступар, Јоргић, ко је био са њим на челу колоне.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро. Ако је већ то тако, знате, ја морам да Вас питам, због чега Ви уопште, ни у предкривичном поступку, ни у истражном поступку, па чак ни на претресу од 24. априла нисте рекли ниједну реч у вези Жељка Крњајића и његове евентуалне улоге у том нападу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како није рекао.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Мада је ово сувишно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има у полицији у присуству браниоца, 29. маја 2007. године, рекао Крњајић предводио колону.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Судија, ја сам то прегледао, извините ако сам, јер сам синоћ на брзину, онда ништа, повлачим то питање и с обзиром на ово објашњење, овај, господина Девчића, ја заиста немам више питања, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Господине Девчићу, Ви сте изјавили 20. и неког априла у својој изјави да је војска дошла после 20 часова 10.10. Остајете ли при тој изјави, због тога што је колега Крстић помињао у 18 часова. Да ли остајете при изјави да је после 20 часова војска ушла у Ловас?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пазите, да ли је у питању сат времена тамо или вамо, то ја мислим да није толико битно, не знам.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да, али ако се сећам, рекли сте да су они закаснили, да су требали раније да дођу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не они су.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Па су закаснили, па су дошли после.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја се извињавам ако нисте схватили, али ја сам рекао и у својој изјави, да су они рекли да чим се пола села ослободи, да се обавести некако да се обавесте они да нам помогну да остали део села да се ослободи и ако буде рањених, да се некако извуку и тако даље, знате, али пошто се то урадило, значи, пошто је приликом напада, та лица су мање-више избегла из села и тако даље, била је значи олакшана акција, значи да је то урађено и раније, тако да

војска је значи припадници ЈНА су били на некој удаљености, километар, два од самог села, али су чекали из неких својих безбедносних разлога или не знам чега, нису улазили одмах у село, тако да је то остављено, значи, нису ушли у 15 часова, него су ушли у да ли у шест, седам часова, дозволите, мислим после толико времена да ја могу да кажем да ли је 16 или 18 часова, или је 20, мислим то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато сам Вам ја рекла оно што не знате, кажете, не знам, Нико Вас не тера да дате конкретан одговор на неко питање.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Мислим да сама логичност, не знам, али у сат, два времена, то је небитно.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Реците ми, да ли је неко од вас отишао да их обавести возилом или?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, јесте.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Када?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, после, значи ако је то било око 15 часова, отишао је Крњајић Жељко и ја мислим да је Воркапић и не знам још неко са њима.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја нисам чуо.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није ми познато.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја нисам јуче чуо када сте рекли, а питао Вас је председник већа, затвори и приведена лица, да ли је то постојало тог 10.-ог већ првог дана или је то тек од 11.-ог, 12.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то одговорио да су већ били затворени у задрузи 10.-ог људи.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То су лица која су скупљена као и у другим местима, која су, након тога јеизвршена тријажа и значи селекција, управо лица која су обухваћена својим деловањем у самом покрету.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Хоћете да кажете да су то лица која су пружала отпор приликом заузимања Ловаса или?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то је вршена, кажем Вам, одвајање значи лица која су била обухваћена својим деловањем у самом томе ХДЗ-у и тако даље, ако ме разумете.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја Вас разумем, али не разумем, каква је сада улога ту војске, они нису били у месту, а Ви све време тврдите да је војска наређивала и кога ћете привести и када и зашто. Да ли су сада и та лица, војска наредила да приведете и изаберете та лица?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Та лица су пуштена махом други дан.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Без обзира да ли су пуштена, на основу чијег наређења сте Ви њих привели и баш та лица која су приведена?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја нисам водио акцију, тако да ја не могу о томе да говорим.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Значи, Ви не знате, ни ко је наредио, ни зашто су та одређена лица приведена?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Такође у априлу месецу сте изјавили у једном делу значи изјаве Ви сте рекли да је војска постављала све битне командире, команданте и тако даље у месту, да би у следећем изјавили да је Жељко Крњајић Вама рекао да га је поставио Богуновић на место командира станице полиције?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја се извињавам, у којем априлу, које године?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Сада, када сте давали, не, не, сада када сте давали изјаву, пре десетак дана.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Онда се извињавам, реците.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Онај први дан када сте причали, рекли сте да је 11.-ог дошао Суботић, рецимо да је 11.-ог дошао Суботић из Војне безбедности и да је највероватније он поставио Жељка Крњајића за командира полицијске станице, а рекли сте такође да Вам је Жељко Крњајић изјавио да је њега Богуновић поставио. Наравно чули смо овде да нема решења тога, али да ли сте Ви, мислим, шта је сада истина, да ли је Жељка Крњајића поставио Богуновић или га је поставио Суботић или неко трећи из војске?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не знам, Ви мене добро нисте разумели онда. Ја сам рекао за Товарник да је постављен Крњајић Жељко, да га је поставио Богуновић, разумете ме.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Рекли сте Ви да је у Ловасу био, није био Жељко постављен прво за командира.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А Жељко је у договору са Богуновићем, пошто му је Богуновић рекао да ли хоће да остане у Товарнику као командир или да пређе у Ловас, е у томе је само био проблем, ако сте Ви мене добро схватили.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја сам Вас разумео, али Ви мени сада објасните, да ли је Жељка Крњајића поставио Богуновић или га је поставио Вељковић, Суботић, Петковић или неко трећи?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да Вам кажем, у Шиду у то време, на тим састанцима су били присутни и Љубиша Петковић, пуковник и Богуновић Боро и Граховац Слободан и Филиповић Душан и Суботић и тако даље, значи.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Добро, хајде овако да поставимо. Да ли је Богуновић био под власти војске, да ли је њему војска била надређена и ко му је био надређени?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, пазите, ту је била.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Или је то само Ваше мишљење?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, зона борбених дејстава, значи, цело подручје је стављено под контролу ЈНА, па то Вам је ваљда познато.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Без обзира на борбена дејства, ако постоји неко ко, увек постоји неки цивил који је изнад војске, да ли је то

министар одбране, да ли је то министар неки други и тако даље, постоји политичка власт у том делу ваљда.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У ратном периоду, нема цивилног команданта, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јуче смо коментарисали да то није било ратно стање, бар према прописима.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је било ратно стање или није, али се гинуло, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фактички јесте, добро.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ви сте изјавили такође да је Богуновић и Вама донео решење којим Вас је поставио за командира полицијске станице. Да ли је то тачно?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Значи, није Вас поставио ни Петковић ни Димитријевић и нико трећи, него баш Богуновић?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам Вам рекао да је у сагласности значи Богуновић није се самостално понашао, него је био под командом ЈНА.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте Ви били на састанку када су се они усагласили око тога да Вас поставе за командира станице полиције?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја нисам био присутан.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Значи, опет нагађате или мислите да је тако или знате?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам био једном приликом присутан па Вам зато тако и одговарам.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Били сте присутни на том састанку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је био тај састанак?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Кажем, био сам са Жељком и са покојним Милорадом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, него када је био тај састанак на коме сте Ви постављени?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не могу се сетити датума.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Реците ми, на основу чега сте Ви постављени, мислим, како је дошло до тога уопште, та ситуација? Да ли сте били заменик, па када је овај погинуо, постављени Ви или не знам већ каква је ситуација?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, после погибије Воркапића, да, Милорада сам постављен ја.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Зашто, одакле Ви баш, мислим, како се дошло до тога?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, мислим да то није адекватно питање, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је причао о својим неким деловањима, прикупљање информација за Државну безбедност и то, па претпостављам да је то.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја Вас разумем, али вероватно он зна зашто је постављен.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја бих исто рекао да сам случајно овде, знате, исто тако, као што ми Ви постављате питања, тако.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Мало пре смо чули да сте Ви писали неке белешке и достављали Петковићу који је био начелник неке Службе безбедности и тако даље. Да ли је то било његово изричито наређење да Ви достављате њему белешке или је било наређење Богуновића или не знам већ неког трећег?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам то лепо објаснио, ја не знам, ако сте пратили, ја сам рекао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ причао у својој одбрани којом то линијом је ишло.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Можете ли нам објаснити, како је текао ток наређења у оквиру полиције? Да ли сте Ви имали неке састанке у полицији на којима је Воркапић који је тада, како Ви кажете, био командир и издавао наређења шта ће се радити сваки дан, да ли је он у писаној форми достављао наређења сваком полицајцу или већ?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам Вама, ја сам то објаснио лепо, да је господин Воркапић одлазио код господина најпре Вељовића, свакодневно на састанке, а потом и код господина потпуковника Димитријевића и молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте објаснили, шта се дешава у полицији, ово нисте објашњавали што Вас бранилац пита. Објашњавали сте његове као спољње контакте, а везано за полицију?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Он је био тај који је руководио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којим састанцима, шта?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, рекао сам, да су, значи, господин Воркапић је одлазио код господина Димитријевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у оквиру полиције, шта се дешава, издавање наредби од стране Воркапића, знате полиција, командир када издаје.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ви сте полицајац, школу, ако сам разумео, завршили сте за то.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја јесам, али сам рекао да је он био у том периоду командир, а ја сам био у кратком периоду, тако да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Без обзира командир је морао некако Вама да изда наређења, нека процедура постоји?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам то објаснио, да сам обавио разговоре са лицима и то ми је био превасходно задатак, а те белешке, једна је остала у станици, а друга је прослеђена.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Тај задатак сте добили од Воркапића да испитујете та лица која су доведена, ако сам ја Вас разумео сада добро?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, у сваком случају.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Како је то било, у писаној или у усменој форми?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Како мислите, наређења у писменој форми?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је Воркапић то Вама наређивао усмено, вас двојица станете један према другом и он каже, имате данас тај посао да обавите и Ви то обављате или је достављао свако јутро као нормално у полицији, у неком дневнику шта ће се радити и слично?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У усменој форми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када смо већ код овога, да ли држи неке састанке Воркапић у полицији и да ли извештава Вас и друге припаднике, шта се дешавало на састанку са војним врхом?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Он је, јесте, био је причао о томе, значи са састанка шта је, да ли Вељовића или Димитријевића, шта треба да се уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам, да ли је било састанака?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био присутан?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ко је био ту припадник од милиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, сем Вас, ко још?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ко је био? Био је Николић, не могу се тачно више свију ни сетити, али Николић Зоран чини ми се да је био, један из Панчева, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Николић Зоран, да ли има надимак звани «Џанци»?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Може бити да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Панчева добровољац?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Мислим, не знам му надимак, али знам да је Николић, чини ми се да је Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то, активни или резервни састав полиције тај Николић Зоран звани «Џанци»?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, резервни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само вас двојица?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, не само нас двојица, рекао сам пре тога, Тепавац и два брата Тепаваца, Зоран и Радован, затим био је и овај Клисурић Мијо, Сомборац, затим, да ли је био Лукетић у то време, мали Никола, затим Ивановић Славољуб, ко је још био, не могу се сада свију сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је преносио све шта се дешава на тим састанцима са војском?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.



Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ви рекосте да је Воркапић Вас извештавао шта се дешавало на састанцима и која су наређења. Како сте Ви извештавали Воркапића о томе шта сте урадили у току дана?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам рекао да сам имао задужења која сам имао, значи, обављање разговора везано на ове околности што сам већ објашњавао.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте Ви подносили неке извештаје Воркапићу о томе, шта сте урадили и шта сте сазнали и слично?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја јесам рекао везано за то, једна је белешка остајала у станици, а друга је прослеђена војним органима.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Које сте делатности још имали у оквиру полиције, односно шта сте још радили осим испитивања? Да ли сте Ви били на стражи? Поменули сте једном приликом да сте давали стражу, помагали војсци и тако даље.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То су били пунктови, ја сам то рекао и у два, три наврата објашњавао, значи, пунктови.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Не, мислим на Вас конкретно, да ли сте Ви били на пунктовима?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Значи то су неки други били, колико сам ја разумео?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, друга лица су била.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Други полицајци?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте Ви?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Био сам у Товарнику, али нисам био у Ловасу.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Овде у Ловасу. Рекли сте да сте извештавали Петковића. Да ли сте Ви у Вашим извештајима Петковићу икада, да кажем, питали зашто они не предузимају неке мере, с обзиром да сте знали шта се дешава, везано за оне крађе, пљачке што сте спомињали, да ли је Вама било чудно да они те људе не хапсе, не предузимају некакве конкретне мере везано за њих и да ли сте Ви реаговали на то, питали Суботића када сте били са њим у контакту или Петковића?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја сам сматрао да сам ја свој део урадио што сам га обавестио, а шта је он даље предузео, то ја ту нисам могао ништа да учиним.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Такође сте навели да сте обавештавали Вељовића, а касније Димитријевића, о неким негативностима које сте Ви запазили у Ловасу у то време. Питао Вас је председник већа, али сте избегли одговор, где сте их то обавештавали, да ли у њиховој канцеларији, на ручку, у пролазу на улици?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам то објаснио да ја нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је јуче на питање тужиоца објашњавао.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Чини ми се да није рекао опет конкретно где се то дешавало, због тога сам поставио то питање.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја мислим да сам рекао господину тужиоцу, а.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли се можете сетити, да ли сте некада на ручку о томе разговарали, да ли је био присутан неко када сте им преносили те информације?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам рекао да је то, да нисам био присутан на састанцима, пошто је Воркапић ишао.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да, али сте рекли да сте на неки начин обавештавали Вељовића и Димитријевића усменим путем у неким ситуацијама?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесам, пошто сам, нормално да сам их познавао, ту сам и они су мене познавали, то је сасвим нормално, није то велика средина па да нисам, значи обавештавао сам их о тим негативностима.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја сам само питао, где сте их обавештавали, да ли сте ишли код њих, били на ручку заједно или у задрузи са Деветаком и тако даље?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, у пролазу.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: У пролазу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У ходу, такозваном.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Када сте Ви постављени за командира, да ли сте Ви тада добијали наређења од војне управе и слично, пошто сте Ви сада, значи од 23.-ег сте Ви постали командир и онда сте Ви вероватно ишли на неке састанке, мислим ја сада не знам, али би могли да нам објасните то.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесам, јесам, био је тада командант Ковач Марко, после тога је био.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: И код њега сте били на састанцима?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: И он је издавао Вама лично наређења?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесам био и обилазио сам пунктове са њим и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је обавестио Воркапић да је војска донела одлуку да неку акцију претрес терена обави 18. октобра?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја колико знам, да је он имао и неки сукоб тада са неким од припадника, да ли је из добровољачке јединице или не знам са ким, знам да је када се вратио касно са састанка, да је био љут и да је, не знам, увек био неки сукоб, да ли су потезали оружје, шта је већ све било, не знам тачно појединости, али знам да је био неки сукоб између припадника, значи на састанку самом том, њега и не знам

са ким је био, да ли са Батом Михајловићем или са ким је био, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ми одговорили на питање, причали сте нешто, да ли сте чули шта сам Вас ја питала? Да ли Вас је обавестио Воркапић о акцији претреса терена?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не ми нисмо били упућени у то, то је, колико ми је познато војска урадила, значи акцију ту претреса терена и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ми одговорили на питање.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Припадници полиције нису били у акцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ми одговорили на питање.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Припадници полиције нису били ангажовани, то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ми одговорили на питање, да ли Вас је обавестио Воркапић о акцији претреса терена?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па Ви га три пута питате, ја морам да интервенишем, три пута, али Ви упорно тражите одговор који Вама одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, седите доле.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Одговорио је да је био сукоб, потезање пиштоља и да ништа није, а Ви га и даље питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите доле.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И то три пута. Молим Вас, примедба.

**Суд доноси**

## **РЕШЕЊЕ**

**Кажњава се адвокат Здравко Крстић.**

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Казните колико хоћете.

**Новчаном казном у износу од 100.000,00 динара због нарушавања реда на главном претресу и због тога што када председник већа поставља питање оптуженом Милану Девчићу, он даје одговоре на постављена питања, тако да на постављено питање председника већа, да ли је оптужени Милан**

**Девчић од стране Воркапић Милорада, покојног обавештен о акцији претреса терена и на инсистирање председника већа да оптужени одговори на своје питање, јер у три наврата даје одговоре који се не односе на постављено питање, адвокат Здравко Крстић даје одговор – није.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Молим примедбу само, дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите доле, немате реч.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Управо на записник, ово што сте издиктирали, није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите доле, немате реч, седите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Три пута, вршите притисак, судија да да одговор, оптуженом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, немојте оштрије мере да примењујем, ја могу да Вам ускратим право да даље браните, седите, седите доле.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је, рођак ће ме ангажовати одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите доле.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И онда, немојте молим Вас да се играмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите доке, адвокат Крстић. Изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Значи, немој да одговараш, шта сада друго да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви сте га поучили на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите доле.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сео сам.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли ће одговорити на питање овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, и даље стоји питање, да ли Вас је обавестио Воркапић са састанка са војним врхом да војска иде у акцију претреса терена?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не сећам се.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте Ви водили истрагу о убијеним лицима после 23.-ег?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније, не чујемо, нисмо чули питање.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је водио истрагу после 23.-ег када је био командир станице полиције о убијенима, помињу се у оптужници три лица?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Примедба на питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шест пута је рекао то да није, да је војска, па шта да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да одговарате на питање.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Забраните одговор, зашто само мене третирате овако, а не друге, не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите доле.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, сешћу.

***Опомиње се адвокат Здравко Крстић да ће му по ЗКП-у бити ускраћено право да даље брани у овом предмету, ако буде настављао да нарушава ред на главном претресу.***

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези овога, пошто сам ја на овом питању ја више пута инсистирала, Ви кажете није вођен поступак, мене занима, зашто као командир полиције нисте водили никакав поступак везано за убиства, да кажем, двадесетседам лица у једном периоду?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, не знам, ја сам одговорио то, најмање десет пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, зашто није вођен поступак?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам рекао, да је била војна управа, значи проглашена на целој тој територији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Војна полиција је била присутна свакодневно или сваки други дан, обилазила терен, ја Вам кажем да сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ја Вас питам, зашто Ви нисте водили као командир полиције, зашто нисте Ви као командир спроводили истраживања, везано за убијање двадесетседам људи?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Могу ли?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја нисам био командир у то време, ја сам рекао и у истражном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После, после, када сте дошли на место командира 25., 26. октобра, мене занима, зашто није вођен никакав поступак, Ви сте командир полиције, убијени су цивили, зашто није полиција водила никакав поступак?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам Вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате објашњење као командир у то време?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да је војна полиција преузела комплетну истрагу везано за минско поље и сва лица, то сам Вам рекао већ десет пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За минско поље ме не интересује, ја сам питала јасно, за двадесетседам лица?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: И за та лица, а ја сам рекао, има од пре, да ја у то време нисам био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, слушајте Ви мене, немојте да окрећете, моје питање гласи, од момента када долазите на место командира, да ли?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам Вам рекао да војни су органи преузели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па Ви нисте хтели да се мешате у то?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Молим Вас, па они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јасно није вођен поступак, идемо даље.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Мислим да сте поменули да су постојали неки досијеи за лица која сте саслушавали и привођили. Да ли су постојали?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ко је спомињао досијеа, молим Вас.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја мислим да су поменути, ако нису.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја мислим да нису.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Нема везе, питање је, да ли су постојали досијеи за лица која су приведена и да ли сте Ви били у поседу тих досијеа?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, Ви упоређујете неко ратно стање са неким мирнодопским стањем који су разлика као небо и земља.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја само постављам питање, а Ви одговорите.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ви упорно настојите да прикажете неко ратно стање мирнодопским стањем. Ја сам Вам лепо одговорио, да у зони борбених дејстава, значи у ратном стању, војска преузима све. Полицајац сваки је потчињен војсци. Ја не знам колико пута треба то да поновим.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Само да ми одговорите да ли сте Ви били у поседу неких досијеа, везано за лица која сте привођили, да ли сте Ви правили досијеа?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не знам какви досијеи, ја досијее нисам спомињао, молим Вас.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте били у поседу неких досијеа, без обзира да ли сте помињали?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам био у поседу досијеа пре рата у полицији док сам радио, а у том периоду нисам био.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Али тада када сте их привођили и нисте имали никакве досијее?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је да није био у поседу, сем у Вуковару када је био полицајац.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Добро. Поменули сте и пропуснице, па су Вас питали овде, да ли је полиција издавала пропуснице, па сте рекли да је неколико пропусница издавано, да је то било наводно када није радила Месна заједница и слично. Да ли је то тачно?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам то све лепо одговорио, ја не знам шта морам да поновим.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Нема потребе, само, да ли је то тачно што сам ја сада рекао?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја не знам шта сте сада рекли, да је полиција издавала пропуснице?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Јесте.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам Вам лепо рекао да је Месна заједница издавала пропуснице, али да је било можда понека бланко која је оверена да се да у неким ванредним ситуацијама.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Питање би било, да ли је Вама то дато баш тако бланко на руке или је то предато неким документом уз одређени број пропусница или слично?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам Вас разумео.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Месна заједница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас бранилац, те бланко пропуснице, да ли сте имали у полицији тамо већ?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То су можда биле две, три пропуснице, то нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, имали сте их?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то је занемарљив број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте питали тада војне органе, да ли Ви смете да издајете пропуснице, односно да ли смете да радите то што сте радили?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пазите, има обавештења грађана села Ловаса, где је господин Димитријевић то издао, па, молим Вас, лепо прочитајте па ћете видети сва његова наређења, па ће Вам све бити јасно, да Вам ја не читам све, лепо пише овде све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није одговор на питање, питао Вас је бранилац, у тим ситуацијама када бланко пропуснице постоје, да ли тражите од војске одобрење да се упише неко лице на бланко пропусницу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја знам и то одговорно тврдим да су издаване у Месној заједници, то је мој одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет нисте одговорили на питање. Да ли када постоје бланко пропуснице и када дате неком лицу, да ли питате војску, да ли можете том лицу да дате?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, у сваком случају да се преноси тамо да је издано Марку Марковићу пропусница да се зна, евиденција и тако даље, мислим.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Рекли сте да је Вељовић, капетан Вељовић или већ који је чин био, да је он увео полицијски час. А знате ли, када је увео?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја мислим да сам то исто одговорио.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Не, данас сте рекли да је полицијски час увео Вељовић, али нисте рекли када је увео, а ја Вас питам, када је увео, 10.-ог, 11.-ог, 12.-ог, 13.-ог, да ли се сећате, наравно?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Уведен је одмах први дан.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: 10.-ог?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: 11.-ог.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: То је први дан, значи није био 10.-ог на ноћ?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Немојте ме сада, не могу да се сетим, немојте ме сада хватати за сат, два, три, не могу да се сетим тога.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Рекли сте данас да је распоред око школе, копање ровова наредио Димитријевић. Како сте Ви то сазнали?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А где сам ја то изјавио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то изјавио, рекао је да је Дарко Перић дошао и да је рекао.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Мало пре је рекао, јесте, да је то наређење Димитријевићево.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Димитријевић је вршио распоред припадника тадашње јединице Дарка Перића, то сам рекао.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Одакле Ви то знате?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Молим?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Одакле Ви то знате, да ли сте били на неком састанку када је он то наредио Перићу и када је вршио распоред, да ли сте видели наређења Душана Лончара да он наређује Димитријевићу за такво поступање или сте?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Видео сам господина Димитријевића са господином Перићем тамо где је ишао.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: И чули сте да је он наредио нешто тако?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Где је тражио од председника Месне заједнице да се нађе простор да се сместе ти људи, то сам ту био присутан, стицајем околности, зато сам тако и одговорио.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: То што је он тражио простор за смештај, Ви сте закључили да је он нешто наредио Перићу или војницима?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Он је био са њим заједно ту присутан, знате, ко је могао други, молим Вас, да нареди, да ли је неко могао други да нареди.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Реците ми још само једно питање, Ви кажете Димитријевић заменио Вељовића, да ли је тако?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, господин Вељовић је био капетан, а господин Димитријевић је дошао као потпуковник, па ја не знам када је капетан могао да командује потпуковнику, једино можда код Вас, код мене, није ми то познато.



Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: ОК, Ви кажете значи самим тим Ви сте закључили да када је дошао Димитријевић, да је он сада главни?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, пазите, ја немам шта да закључујем, ја знам да је господин Димитријевић водио састанке, да је он све водио, према томе, ја не знам, не знам стварно.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Немам више питања.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не могу да одговорим на свако питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, има ли још неко од бранилаца питања? Изволите, адвокат Слободан Живковић.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Имам само једно питање. Да ли је као полицајац био упозорен на минска поља и где су била постављена од стране власти које су биле у селу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, ја нисам нити знао где су постављена минска поља, нити сам знао распоред, нити било шта друго, то су били надлежни војни органи, тако да, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је обавестио Воркапић?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вас обавестио о распореду минских поља?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је знао он?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам да ли је знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, у вези Ваших изјава, оно кажете из правца Бешке, тог дела сте ушли, да ли сте морали да прођете улицом Прерадовића или да уђете у ту улицу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, него куда сте ишли?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Прерадовићева, не могу сада да се сетим која је то улица. Ја знам да сам ишао улицом Иве Лоле Рибара и Томисављевог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте директно из Бешке ушли у улицу Лоле Рибара?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, ушли смо из, кроз задњи део, значи, баште од чини ми се Рудић Мирка, Рудић Миленка, туда смо прошли кроз двориште његово и изашли, сада не знам како се зове та улица, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овај брачни пар Цецилија и Данијел Бадањак, имају ли оне неке везе са овим Јосипом Бадањком?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, носе исто презиме, да ли су нека родбина, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли знате ова породица Бадањак, да ли имају одраслог сина неког да је био редарственик или тако нешто или у зенгама?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Био је Бадањак Јосип тај, он је био припадник Збора народне гарде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадник Збора?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате, само исто презиме, не знате да ли су неки рођаци или нешто?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Стварно не знам, кажем, има много, било је сигурно пет, шест фамилија Бадањака, ко је с ким родбина, не знам стварно, има доста презимена и рецимо Сабљаци и Лукетићи и Рендулићи и тако даље, Пејићи који су у већем броју, значи има више чланова фамилије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче Вам је Ваш бранилац читао ову писмену наредбу, односно почео да чита, па Ви кажете, то је читао пуковник Лончар тамо, рекла сам малопре да то никада нико није изјавио да је пуковник Лончар читао ту наредбу. А овде у једном делу наредбе стоји, уколико дође до предаје становништва у селу, не отварати ватру. Како сте то разумели?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да Вам кажем, после свих тих година, свега да се сетим, то је просто немогуће, тако да не могу да одговорим на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када је читана та наредба, да ли сте били сви окупљени учесници који ће да учествују у нападу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесмо, били смо у две врсте постројени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви и добровољци и сви?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је оптужени Александар Николајидис и оптужени Петроније Стевановић тврде нешто друго, они кажу никакве они ту контакте са војском нису имали, за контакте са војском, Петроније каже био је задужен Љубан и само долазили ту нешто извештавали, не спомињу уопште ту ситуацију било каквог обраћања војске скупу, наредба, читање, то већ.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја не знам шта они тврде, ја знам да је то сигурно било значи сигурно је било, постројени смо били у две врсте и ту је било, кажем, шест, седам тих официра које сам ја стицајем околности познавао, пошто сам био на пункту, па су они туда пролазили и тако даље, многе сам познавао лично и одговорно тврдим да су они били ту присутни. Ту смо задужили муницију, зоље и све остало. Ко је с ким, ко је с чим руковао, понео је, значи одређен број бомби, зоља, муниције и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја јуче када сам Вам предочила њихову одбрану да нису у нападу људи убијени, ових двадесетједан што су у тачки I оптужнице, него можда двоје, троје, Ви сте рекли, није тачно, убијени су у нападу. Откуд Ви то знате, када сте на моја питања, како су ови људи страдали, углавном одговорили да не знате. Како онда знате да су у нападу убијени?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, постоје сведоци који су видели та лица која су убијена тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, знам, али ја сам Вас питала, Ви кажете, за многе сте рекли, не знам, не знам, па Вас ја зато питам, откуд знате када су и на који начин убијени?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, председник Месне заједнице ваљда зна, који је био тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате да су убијени у нападу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, чуо сам тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Радојчић Милан када је саслушан у истрази 30. маја тврди да је у сутерену зграде полиције постојао затвор?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То није тачно, то одговорно тврдим да није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тврдио и оптужени Александар Николајидис, такође да је постојао ту неки затвор, он каже као притвор неки.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја одговорно тврдим да то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Милан Радојчић спомиње да је било гледања касете са скупова ХДЗ-а?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не знам где је он то гледао, ја је нисам гледао, а плус тога, ја сам напоменуо у самој овој својој изјави, да сам био присутан на многим скуповима од Вуковара и свих осталих села, значи био сам на обезбеђењима тих скупова и ХДЗ и Српске демократске странке и Странке демократских промена Ивице Рачана и тако даље, малтене све скупове сам, био сам присутан, тако да сам знао велики број људи где је ко припадао и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли неког Антона Кризманића?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Антон Кризманић? Кризманића је било исто десет, петнаест фамилија, вероватно знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Фрањо Кризманић имао неког брата Антона?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Фрањо? Не знам, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај човек је саслушан као сведок 21. септембра 2007. године и изјавио да Љубан и Мића Девчић су ме испитивали у кухињи задруге, за брата питали, да ли би пристао да будем стрељан уместо брата?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ко је то изјавио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај човек, сведок Антон Кризманић

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Антон Кризманић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, није ми то познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Петар Вулета је такође саслушан замолним путем 23. новембра 2007. године, па је рекао, десет дана

после минског поља Милан Девчић ме батинао рукама и ногама у згради милиције и питао, где су калашњикови и да ли сам члан ХДЗ-а.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То није тачно, нисам га тукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Девчићу, за многе овде предочене исказе сведока рекли сте да то није тачно, да није тачно, неки искази сведока Срба да то није тачно, имате ли Ви неко објашњење због чега толики људи лажу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, због чега? Зато што су добили такве инструкције од саме службе и саме те политике њихове, а и због моје припадности националне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Ви сте тамо у Ловасу имали кума извесног Милана, како?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Милан Цоњар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Цоњар, у каквим сте сада односима са тим човеком?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, после свих догађања значи после ратних збивања, не контактирам ја ни са ким.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро, како сте постали кумови?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Како сте постали кумови?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То ми је кум од преко женине значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Жена је кума тамо нека.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Жена је кума заправо.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Ви сте њега два пута, како сам успео да прочитам овде из списка, два пута саслушавали. Да ли је тачно то?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам га саслушавао, рекао сам, то није било саслушавање, него је он дошао да спашава живот свој, значи, истеран је најпре из куће своје, где су га истерали припадници добровољачке јединице, дошао је у станицу, пошто ме позна, нормално, обратио се мени и рекао да је истеран из куће, да су се уселили у ту његову кућу, уствари то му је кућа од пунца, где је он оженио ту кћерку и рекао је да су га шамарали и тако даље и онда сам са њим истим отишао тамо да видим о чему се ради и тамо сам затекао већ неке припаднике који су већ били у дворишту и разговарао са појединима и рекао о чему се ради и тако даље. Међутим, нисам могао да успоставим неки однос, да не кажем, нормалну комуникацију да остане ту, морао је да напусти, значи кућу, пошто је «Аждаја» рекао да неће да разговара о томе и да мора да се исели. И отишао је у кућу код Милић Мирка, значи то је кућа до те његове куће и ту је био да ли дан, два, затим су му нашли то

оружје, значи пиштољ је нађен од стране припадника добровољаца, које је имао уредну дозволу тај његов пунац, где су поново отишли код тога Србина Мирка Милића и довели га у двориште где су га поново испитивали ту и малтретирали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Да ли сте Ви учествовали у том неком саслушању?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Он каже да је код Вас довођен у станицу поводом тога и да сте га Ви тамо саслушавали?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Где? То је било после тога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Да, добро.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је било после тога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: И ко га је довео у станицу после тога?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Неко га је довео од тих добровољаца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Хајде причајте ми само оно што Ви знате, значи немојте оно што сте Ви утврдили његовим саслушањем, него оно што Ви знате да се догодило заиста?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја сам, ја Вам кажем шта се догодило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Значи, да ли сте Ви били ту код њега у дворишту када су га тукли?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам Вас разумео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Да ли сте Ви били код њега у дворишту када су га тукли поводом тог пиштоља и малтретирали?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, ја нисам био присутан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Молим Вас, причајте ми само оно што сте Ви радили конкретно, дакле, Ви нисте ту, Вама доводе касније човека, ко Вам доводи човека?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не могу се сетити тачно, значи неко од тих припадника ко је био у тој кући.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро, да ли доводе са неком пријавом, да ли Вам усмено саопштавају због чега доводе, доносе тај пиштољ, шта се догађа?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, донели су пиштољ и ту дозволу и предали га мени и каже, ево ти га сада ту, видиш да има оружје и тако даље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро. И шта Ви сада њега саслушавате, о чему, како ви комуницирате, да ли даје Вама неко објашњење, да ли га Ви нешто питате? Да ли се сећате тих момената, пошто је кум, ипак то је мало ближе и мало боље остаје у сећању можда?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, пошто је, кажем Вам, обављао сам разговор на те околности његове, шта се догодило и тако даље и остала нека питања која су везана, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: И колико траје тај разговор?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, не знам колико је трајао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Да ли сте правили неки записник поводом тога?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, има нека белешка, уписано је, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро и шта је било са тим пиштољем, шта је било на крају, да ли је враћен, одузет, пошто пунац, да ли је ту пунац у селу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, пунац му је избегао из села.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро. Да ли сте му вратили пиштољ, овом куму?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, пиштољ је био одузет.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Одузет. Да ли сте му издали потврду о одузетим стварима?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пазите, то махом, то наоружање је предано касније припадницима МУП-а Србије, Милошевић Душан зна врло добро, он је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Да ли је после био кум у неком поступку пред органима МУП-а Србије у вези тог пиштоља?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не разумем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Пазите, пиштољ је од његовог пунца, нађен је у кући код пунца.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Ви налазите најближег сродника од тог пунца, то је његов зет, је ли тако и доводите га у станицу. Практично, од зета узимате пиштољ.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Да ли се то евидентира негде да је одузет тај пиштољ, дозвола?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У сваком случају да се евидентира.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: И ко је евидентирао то?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам то евидентирао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро, да ли постоје о томе тамо неке књиге у Ловасу, да ли су остале, коме су предате те књиге, ако постоје или?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам рекао, све то је предато припадницима МУП-а Србије, значи документација, наоружање и све остало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро. Он каже, овај кум каже да је после долазио поново након пар дана или следећег дана, да

је поново привођен. У вези чега је сада привођен поново, да је имао још једно саслушање код Вас?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, вероватно је неко поново вршио притисак на њега и касније, кажем Вам, имао сам проблем са тим Обреновић Зораном.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Он конкретно помиње да су биле неке фотографије из 70.-тих година, са неким лицима која су, онако имају усташка обележја, па су нашли те фотографије, па су због тих фотографија спојили опет са њим, довели њега код Вас да га саслушавате у вези тога. Да ли се сећате тога?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, не могу се свих детаља сетити, разумете ме, да ли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: И шта је било тај други пут када је, да ли је доведен уопште тај други пут, да ли је то тачно?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не могу се сетити, ја знам да је био проблем и да сам, ето, на неки начин да сам му помогао. Касније су то војници искористили да ја помажем Хрвате и тако даље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро, сада, значи он бива од некога приведен, Ви не можете да се сетите од кога је приведен, а онда ко га пусти, ко њега пусти да оде на слободу поново?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам га пустио пошто, након обављања разговора и написане белешке, ја сам га пустио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Да ли Ви обављате, значи, доносите те одлуке или се јављате Вашем шефу да он донесе одлуку да ли да га пустите или не?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то је био баналан један разговор који није имао никакве, да не кажем, последице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Ви сте рекли јуче да сте Ви потрчко, онда сте у једном моменту рекли да сте Ви лева сметала, ипак Ви доносите тамо неке одлуке, Ви нешто радите озбиљно, саслушавате људе поводом пиштоља, поводом учешћа у тим неким, можете да објасните сада то, ипак као потрчко, а практично доносите, произилази да доносите Ви неке одлуке, пуштате тог човека на слободу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да Вам кажем, да онај ко је био присутан у рату, он зна сва, да не кажем, наређења, од кога иду и како по вертикали се спуштају, према томе, ја кажем и упорно кажем, да је војна управа постојала и да су војна лица све наређивала и да су сви били потчињени њима, значи све те белешке које су писане, писане су у два примерка – један је ишао војним органима, један је остао у станици и то одговорно тврдим и ношено је код господина Петковића све то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Девчићу, да ли сте уморни, хоћемо на паузу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, јесам.

*Суд доноси*

**РЕШЕЊЕ**

*Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 12 часова и 10 минута и биће настављен у 12 часова и 45 минута.*

*Суд доноси*

**РЕШЕЊЕ**

*Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 12 часова и 55 минута.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уведите окривљеног. Александар Николајидис, изволите. Браниоци, ја сам разумела да нема више питања бранилаца. Извињавам се онда, разумела сам пред крај да браниоци немају више ко шта да пита.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: На почетку да се извиним, постоји могућност да ћу можда да пропустим већ раније дат одговор од јуче, али колико сам се упознала са предметом, једна ситуација ми није јасна, па да се не понављам, Ви ме прекините. Да ли је окривљеном познато по чијем налогу су привођена одређена лица на те информативне разговоре у станицу милиције и са којима је он разговарао критичном приликом?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам то одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одговорио.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Одговор је био неодређене природе, чини ми се или, зато сам га и поновила сада. Значи, без јасног опредељења, господин Девчић не зна тачан одговор или не сећа се или.



Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам рекао да је за време командира Воркапића он наређивао привођење, када сам ја био ја сам приводио на разговор. После тога је МУП Србије када је преузео.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Вршио одабир људи који ће се доводити? Ја бих молила само да ми одговори господин Девчић, да ли је постојала могућност да било ко од припадника било које оружане формације која је била у Ловасу том приликом, војска, ТО, добровољци, резервисти, сасвим свеједно, приведе лице, а да нема налог од некога да то учини?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Постојала је могућност.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: По ком основу и како?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Постојала је могућност, ако се нађе код неког лица оружје или неке експлозивне направе и тако даље, значи бомбе и остало или тако, мислим нарушавање неког јавног реда и мира и тако.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Наружавање јавног реда и мира, али онда ако се пиштољи или оружје нађу, да ли то подразумевате приликом неких претреса на улици, сусрета неких или подразумевате обилазак домаћинства, па нађете тако нешто?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то је био, било је од стране потпуковника Димитријевића једно обавештење грађанима села где је то плакатирано и добовањем, да не кажем, мештани су обавештени о томе у складу значи да се понашају и значи проналазак сваки од стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се овамо, гледајте на монитор, зато што удаљени сте од микрофона.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би се чуло после у транскрипту.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Значи проналажење оружја и тако даље, све та негативна дешавања значи да се пријаве. То је господин Димитријевић написао у свом обавештењу, да се пријави у команду, у војну команду.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, хвала.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Што се подразумева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, браниоци?

Адв. МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Чули смо од окривљеног да је он од командира, мене интересује овај период док је командир био покојни Воркапић, чули смо да је он добијао дневна наређења, он и остали полицајци у полицији од Воркапића, шта се ради тај дан. Да ли су се та наређења односила само на ислеђивање људи који су довођени на ислеђивање?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не разумем Вас.

Адв. МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Да ли Вам је Воркапић, када Вам је давао дневне наредбе, како сте рекли, те дневне наредбе давао само у

смислу, Вама и осталим полицајцима, само у смислу ислеђивања доведених људи на ислеђивање, који су били довођени?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам рекао да, из самог обавештења грађанима села Ловас од стране војне команде је свима било јасно да предају наоружање сви који су имали наоружање, што на дозволу, што илегално, значи ако се пронађе код неког наоружање, да се та лица приведу у станицу.

Адв. МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Ја Вас не питам за наоружање.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам завршио, молим Вас.

Адв. МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Извините.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А с друге стране рекао сам да је господин Воркапић био присутан на свакодневним састанцима, што код господина Вељовића, што код господина Димитријевића, где је добијао упутства свакодневна шта ће се све предузимати следећи дан.

Адв. МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Добро, да преформулишем питање, пошто очигледно окривљени не схвата питање. Да ли сте Ви као полицајац, Ви и остали запослени у полицији, једино задужење Вам је било да радите, да ислеђујете људе у станици полицијској који су Вам доведени или сте имали и друга задужења?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам то рекао већ, ја мислим већ три пута сам то понављао, да су осим тога била и друга задужења, значи, рад на пунктовима и то сам већ рекао, да не понављам.

Адв. МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Добро, конкретно питање је да ли сте Ви спречавали људе у извршењу кривичних дела што јесте задатак полиције?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам рекао, такође то поново морам да поновим по не знам који пут, да полиција у ратном стању потпада под војну команду, значи, све ингеренције преузима војна полиција, то је општепозната ствар.

Адв. МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Да ли под тим подразумевате и ремећење јавног реда и мира, пошто сте малопре изјавили да ако неко ремети јавни ред и мир, довођен је у полицију на саслушање?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, али та лица се касније, значи упознаје се војна полиција о тим догађајима и прослеђују се људи војној полицији и војна полиција је ту била.

Адв. МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Зашто онда нису прослеђени војној полицији као реметиоци јавног реда и мира, како сте Ви рекли овде и извршиоци кривичних дела Александар Николајидис и Петроније Стевановић?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То морате питати војне органе, немојте мене питати, ја сам обавестио о томе, а шта су они даље преузели, ја то не знам.

Адв. МИОДРАГ ПЛАНОЈЕВИЋ: Хвала, немам више питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Хајте, ја ћу повезано са овим. Дакле, кога сте Ви конкретно, које сте лице предали у надлежност војне полиције, за које сте утврдили да је починило тих дана нешто што није требало да учини, појединачно, хоћу конкретно, које сте лице предали војној полицији?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Постоје белешке везано за то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Које сте лице, да ли се сећате неког лица које сте предали војној полицији?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ево рецимо постоји Грчанац Марко, Лукетић Славко.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Због чега је он предат војној полицији?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Због чега сте њих дали у надлежност војној полицији?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Грчанац Марко, јуче сам објаснио из којих разлога је предат војној полицији, директно господину пуковнику овоме Суботићу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Ког дана се то догађа?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Постоји белешка.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Да ли се сећате отприлике, почев од напада, који је то дан?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не могу тачно датум, кажем, постоји у белешци и датум и остало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Осим та два лица, да ли сте још неко лице привели?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Има, Батаковић, чини ми се, Мато, где је исто нађено оружје и има још тих лица, не могу више да се сетим, постоје белешке о тим лицима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: И шта је било са тим лицима касније у том поступку пред војном полицијом и војним органима?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја Вам кажем да су предати војним органима, војној полицији су предати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро и шта је било, да ли су се вратили у село некада у животу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Неко се вратио, а неко је завршио у Бегејцима, као што је био Марко Грчанац, тај Мато Батаковић и тако даље. Постоји вероватно у војним органима, постоји списак који су предати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. МИЛА ЈАНКОВИЋ: Хвала. Окривљени Девчић у претходним својим изјавама такорећи није ни помињао мога брањеника Александра Николајидиса, данас и претпостављам и јуче када је саслушаван, тврди

да је мој клијент заједно са Петронијем, значи, био проблематична особа, ексцесне природе и тако даље. Такође смо чули да је он о томе обавестио Ступара кога означава за његовог претпостављеног. Да ли је сем тога што је обавештавао Ступара, обавештавао и надређене у војсци, да ли је од Ступара конкретно добијао обавештења да ли је нешто предузео, а пре свега бих замолила Девчића да конкретно опише радње мога брањеника због којих је приговарао на његово понашање.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па ја могу, то сам већ рекао у исказима јуче или задњи пут, уствари предзадњи пут, не могу више да се сетим, али сам значи напомињао његове те ексцесне радње везано за значи Маријану ову Радочај и Адамовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо колегинице јуче имали, а Ви нисте били ту.

Адв. МИЛА ЈАНКОВИЋ: У реду, у реду, али да ли има још нешто, није конкретизовао.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Како нисам, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причао је за Маријану Радочај, жену Ђуке Радочаја.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Све сам детаљно објаснио, постоје сведоци ту који ће то даље да објасне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињао је неко злато, неки новац.

Адв. МИЛА ЈАНКОВИЋ: Ако може да одговори, да ли га је Стругар након тога када сте давали примедбе, обавештавао шта је предузео против Николајидиса?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Господин Ступар је био свакодневно код господина Димитријевића на састанцима, па је он требао то да предузме према својим подређеним, шта је предузимао, то је његова надлежност била.

Адв. МИЛА ЈАНКОВИЋ: Добро, да ли сте Ви тиме сматрали да је Ваша надлежност само да са господином Ступарем разговарате значи о таквом понашању мога брањеника?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли?

Адв. МИЛА ЈАНКОВИЋ: Да ли сте могли непосредно да пријавите такво понашање, значи, Вашим надређенима?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Постоје те информације и то је предато, знате, војним органима, постоје те информације, а ако хоћете, могу Вам дати још један податак, а то Николајидис врло добро зна – када је био ухапшен у Зрењанину, значи најпре од стране полиције Зрењанина, СУП Зрењанин, а потом и у Бегејцима где је био Прихватни центар као логор, у Бегејцима и у Стајићеву, где су лица из Вуковара и осталих места са те регије прослеђивана даље на обраду, значи ради учешћа у непријатељским делатностима према тадашњој СФРЈ. Том приликом, након хапшења у полицији, предати су, пошто су били у војним

униформама и са наоружањем и са возилом које није било регистровано, нису имали документа, значи лична документа нису имали, где су даље прослеђена у тај Прихватни центар у Бегејце, где је био командант Живановић Мирослав, који је био такође и у Шиду, којег сам лично познавао и са којим сам такође сарађивао у пар наврата везано за предавање лица одређених, значи са подручја Ловаса. Том приликом, с обзиром да сам био и у Митровици, значи, давао сам информације везано за лица која су била притворена у затвору у Митровици, такође Живановић Мирослав је био тамо. Затим када је отишао у Бегејце, звао је телефоном господина Љубишу Петковића. Љубиша Петковић је упутио возача до мене да дођем до њега да ме обавести да су нека лица задржана која су се позивала да су на подручју Ловаса, да су ту били, деловали у акцији ослобађања села и тако даље, са њима је било једно лице из села, Перичић Иванка којој је отац био приликом напада на Ловас и рањен у ногу и то лице је било смештено најпре у болницу у Митровици, да би потом било премештено даље у тај логор у Бегејце. Био сам позван до господина Петковића, где сам му образложио о каквим се лицима ради и о чему се ради и тако даље, те је он директно разговарао са господином Живановићем и након тога су они пуштени. То је са моје стране, колико сам могао да урадим, везано за та лица, за господина Николајидиса, а вероватно је он боље упознат са тим.

Адв. МИЛА ЈАНКОВИЋ: Да ли Вам је познато, значи али непосредно само, да ли је Николајидис из Ловаса одвео Снежану Кризманић, да ли је помогао извесној трудној жени, такође да напусти Ловас, као и Иванки Перичић, да је одведе у Бегејце да посети рањеног оца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сада одговорио за Бегејце, за Иванку Перичић.

Адв. МИЛА ЈАНКОВИЋ: Добро, тачно, али пошто ја то у форми питања имам, мислим, не мора на тај део наравно да одговори, али ме занима, да ли му је нешто познато за ове две жене, Снежану Кризманић и трудница?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не знам, овај, да ли је он то, не знам о ком се лицу ради. За Снежану Кризманић знам да је тамо била једно време у станици, једноставно да преспава ту и да се склони и да се заштити. После је то Радојчић преузео на себе. Како је дошло до тога да Николајидис буквално, да не кажем, киднапује ту малу, то је дете било малолетно, шта се даље то дешавало са њом, ја нисам упућен у то, али знам да је господин Суботић био такође упознат са тим, зато што је и ја мислим да је Деветак га упозорио на то, да се догађа нека ситуација ту везано за ту малу Кризманићку, а вероватно да је било нешто, значи неке намере су биле, да не кажем, зле, према томе, најбоље да се она позове па да она обрзаложи шта је то било.

Адв. МИЛА ЈАНКОВИЋ: У својој изјави датој пред истражним судијом 29.05.2007. године изјавили сте да нико из села није могао да се креће без пропуснице, па ми реците конкретно, да ли сте Ви Николајидису издали пропусницу за Снежану Кризманић, евентуално за Перићку и за ову трудницу уколико Вам је познато?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пазите, без пропуснице се није могло кретати никуда, нити војна лица, значи нити војници, нити цивили.

Адв. МИЛА ЈАНКОВИЋ: То је нама јасно, него конкретно, значи конкретно сам Вас питала само, да ли сте у овом случају Ви издали?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам то објаснио, значи у протеклим питањима од стране адвоката, тако да не морам да понављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ово објаснили, да ли сте издали Николајидису за те три ситуације пропусницу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам рекао да су пропуснице издавали значи у Месној заједници или у команди, ако је неко затражио у команди да оде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је све јасно, да ли сте Николајидису издали?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам ја издавао пропуснице.

Адв. МИЛА ЈАНКОВИЋ: Да ли Вам је, последње питање, да ли Вам је непосредно познато, да је мој брањеник извршио било какво кривично дело, значи од момента од када сте њега упознали?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам то напомињао овде, тако да не морам да се понављам поново.

Адв. МИЛА ЈАНКОВИЋ: Добро, конкретно ипак питам, па, молим Вас, поновите у погледу мога брањеника.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја мислим да сам то објаснио, везано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињао је за Маријану ту Радочај, ту ситуацију.

Адв. МИЛА ЈАНКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека уђе Николајидис, па ћемо после све друго ако нешто има додатно. Ево ту, укључите тај микрофон. Само пре него што кренете с питањима, слушали сте његову одбрану ова два, три дана, имате ли неких примедби на ово што је он говорио?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ма, лупета глупости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Лупета глупости све од А до Ш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вас не чујем.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Лупета глупости од А до Ш, све отпочетка до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, само ако имате неке.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Знам, али он говори, ја криминалац, он говори ја деликвент, ја ово, оно, ја само кажем да

лупета, добро, ето, небулозе, као што је он рекао, да сви причају небулозе, ја кажем да он прича небулозе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то неистинито што је он рекао?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Све је неистинито, једино име и презиме ваљда му је тачно, све је неистина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, крените са питањима.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ево, сада је рекао, овај, за Бегејце, да су му оданде јавили да сам тамо затворен и после његовог разговора су ме пустили. Да ли то значи да је рекао о мени све најбоље, чим су ме пустили? Да је рекао лоше, вероватно бих остао тамо затворен.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Вероватно би завршио на војном суду.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да. А шта си им рекао када су ме пустили? Да ли си рекао да сам криминалац и све то што сада причаш, вероватно бих завршио на војном суду, али пошто су ме после твог разговора пустили, шта си им то рекао онда, да они мене одмах пуштају после тога?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То ће неко други да каже.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Добро. И рекао си за Снежану Кризманић да је била у опасности у Ловасу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, јесте, била је у опасности, а доћи ће она ту па ће она објаснити вероватно.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А кажеш, ја сам је одвезао из Ловаса.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не знам да ли си је ти одвео, ја сам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, малопре си рекао.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја нисам био присутан.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ако сам је киднаповао, онда је учествовао и Деветак у томе, јер он тврди да ми је дао гориво да је одведем, је ли тако.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Дозволи, ја не знам, ја знам кроз даље да си ти њу одвео.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ти си рекао киднаповао.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, испаде да је киднаповање, јесте, у праву си.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А Деветак ми дао гориво.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не знам ко ти је дао гориво и не улазим у то.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Добро. Рекао си да су добровољци припадали територијалној одбрани.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А реци ми, коме си ти припадао?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја тебе питам, не ти мене. Ти си рекао да су добровољци припадали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање, он је то рекао, шта је питање?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Набројао је малопре неке добровољце који су били у саставу милиције.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А ко је тај који је био у саставу полиције?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, Славољуб Ивановић, па Цанци и шта ти ја знам, још неки, али ето само њих двојицу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, али конкретно, да ли ти мислиш на себе да си ти био?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, где с тобом да будем близу, Боже мили.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, Боже мили, да, управо тако, ја и ти не можемо никако ићи заједно.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја те питам за ово, мислим.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: И камо среће да се никада нисмо упознали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље са питањима.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, није ми одговорио на ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада је рекао, неки су припадали и милицији.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Госпођа председавајућа те први дан питала, да наведеш једног добровољца који је био у саставу милиције. Ти си рекао да не знаш ни име ни презиме ни надимак. Сада набрајаш Ивановића, Цанција и још не знам кога.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Николајидису, ја сам рекао у оном периоду када сам ја био и молим Вас, ја сам то и рекао, тако да не морам да се понављам сто пута за постављено питање.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Кажеш, Крњајић и Воркапић су отишли из Ловаса одмах по ослобођењу да јаве војсци да је ослобођен Ловас, пошто смо ми отишли тамо пешке, а ти кажеш колима. Чијим колима смо отишли?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја то не знам којим колима, само знам да су отишли да јаве, да је.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си возилом малопре?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Молим?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си малопре возилом.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нису пешке, вероватно.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А чијим?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, не знам, ту у задрузи које је било возило, отишли су с тим возилом.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Како сте постављани на те разне дужности сви ви пре него што је ослобођен Ловас и пре него што се знало да ће да буде ослобођен?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам те разумео.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Како сте постављени на те дужности, од тог Богуновића и тих осталих?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја сам то објаснио.



Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А Ловас није, ти си све објаснио, ниси ништа објаснио. Како је могао неко да постави тебе или Воркапића или Крњајића за командира полиције неког места које није ослобођено, које држе Хрвати? Могу сада ја да те ставим за пословођу неке радње, нема радње.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, пази, Николајидис, тебе вероватно не би могли да поставе, нико.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Нормално да не би могли, што ћу ја са њима.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не морам то да ти одговорим.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Одакле ти знаш где смо ми задужили оружје? Мало пре кажеш сви смо задужили оружје ту код војске.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли си ти био испред када смо ми кретали.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Нисам, зато и кажем ово.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А где си био, молим те?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: У кући.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У којој кући си био?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Поред католичке цркве.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Како си то био тамо, када смо ми кретали?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Дошао је Славко Ступар и рекао нам је, «покрет и крећемо» и изашли смо из куће и дошли и кренули. Ја те питам, како ти можеш да тврдиш где сам ја задужио оружје.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Немој ти мене сада спутавати знаш у одговору, ја сам овде дословце рекао и знам да је тако било, а ти где си био, ја то не знам. Према томе, не можеш ти мени да кажеш да није било испред команде, да се нисмо постројили и да нисмо ту добили бомбе, зоље и тако даље. Питам те, где си ти био у то време када смо ми задуживали?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ми смо задужени с оружјем пет дана пре поласка.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Дозволи мало, ја сам рекао да је било бомбе, зоље и муниција.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: То смо имали пуну кућу пре тога, значи нама то није требало.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја нисам улазио код вас у кућу, тако да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Немој онда да причаш.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам рекао испред команде ЈНА у Товарнику и није ми јасно, одакле си се ти онда ту појавио или та твоја група. Ја знам да смо ми одатле у војна возила се натрпали и потом кренули према релеју Товарника. Тако је било, то је права истина, а то што ти причаш, то нема везе с мозгом.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си за ове траке да не знаш да су били Хрвати обележавани, а тврдиш да је у нападу погинуло 21

њих. Како онда на тим првима који су погинули када су ексхумирани, пронађене траке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису међу тим лицима пронађене траке приликом ексхумације.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, јер ја имам записнике, имам записнике и нису траке биле на тим лицима.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Добро, како тврдите да је, овај, да је у нападу погинуло двадесет људи, када си 29.05. рекао да си тек након пар дана чуо да се тако причало да је погинуло двадесет људи?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Продановић Ђуро је био задужен за сахрану и он је.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја те питам, како сада говориш да је.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Одакле теби та информација да је у току ноћи, да су та лица побијена, хајде ми реци, објасни ми то.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Када се заменимо онда ћеш ти мени.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Објасни ми то и где си ти био ту ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Где си ти био ту ноћ, молим те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам питала ја оптуженог, одакле зна да су та лица погинула у нападу, када је рекао, мени је причао за неке да не зна.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не, али у изјави од 29.05. је рекао, рекао је да је тек након пар дана чуо да се тако причало, уствари изјавио је да се нешто десило, добро, није важно. У истој тој изјави изјављујеш, у својству шефа полиције, након овог догађаја у вези минског поља мене нико није испитао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам му то предочавала.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Али, јесте из те изјаве, али ово је на крају изјаве, за минско поље. Исто је поновио у својству шефа полиције.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам то објаснио већ.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А зашто се везујете за тај 23. октобар?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ти мени, с којим правом си ти мене оптужио да сам ја убио Воркапића да бих ја постао командир?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Зато што си га убио.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: На основу чега си?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Зато што сте га убили, Ви сте убили.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Одакле ти те информације?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нећемо, немојте Ви њега да испитујете, то нећемо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја то и даље тврдим.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ти мени постављаш питање, он мени поставља питање.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја ћу стално постављати колико хоћеш питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратимо се на оптужницу.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја се нисам склањао одатле, твој бранилац ми је постављао питања, ја сам му одговарао на свако питање, бре и одговараћу на свачије питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратимо се на оптужницу, овде има седамдесет лица мртвих у оптужници, према томе, нећемо на Воркапића, није нам он предмет оптужнице.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не, питам за 23.-ти, зашто тврди да је 23.-ег Воркапић погинуо и везује се за тај датум, да ли неком одговара да је он касније био шеф полиције, јер ја знам да је Воркапић погинуо раније, убијен заправо раније?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, то питање је констатација.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Прво сам питао, зашто се.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То су небулозе његове.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Везује за 23.-ти, ко је гурнуо тај 23.-ти датум овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каква су Ваша сазнања, када је погинуо Воркапић?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Најмање пет дана пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре минског поља?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да, пре 23.-ег, па чак и пре минског поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, проверићемо, изволите даље.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Кажеш док си још радио у Вуковару, да си достављао податке, сарађивао са српским властима, ово, оно. Да ли је то можда један од разлога што си имао проблема тамо са Хрватима?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не разумем те.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си, док си био полицајац у Хрватској, да си достављао српским властима неке податке, информације, да не кажем, био си шпијун. Да ли је то један од разлога што си тамо имао проблема у Хрватској, да су те провалили да то радиш?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нема потребе да одговарам на то пиктање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Тај Богуновић, да ли је жив?

НАТАША КАНДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам питала пуномоћника, односно није он питао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја знам да су сви мртви, па зато.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам разумео, шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита, да ли је тај Борисав Богуновић, тај министар одбране у Влади САО, да ли је жив?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пре него што сам ја отишао у притвор, био је жив, сада, откако сам у притвору, немам информације да ли је човек жив или је мртав.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Након смрти Воркапића, ти си постављен за командира након пар дана, како.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ти си измешао све, човече.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: То си ти рекао, шта ја имам да измешам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то изјавили, господине Девчићу, да је након погибије Воркапића 23.10. погинуо, а 25., 26., сте Ви постављени?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја не могу казати тачан датум, да ли је то било одмах први, други дан, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се везујем за оно што стоји у Вашој изјави.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја не могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како гласи питање, Николајидис?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Шта је радио у том вакуму од погибије до његове поставке, какве је обављао онда дужности, коме је онда био одговоран?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Оним лицима са којима сам сурађивао и пре, то се зна која су лица.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си прво вече да су добровољци отерали возила, шта ти ја знам, како су могли то без пропусница, када си рекао да су пунктови управо постојали на којима си ти радио због тих крађа?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја тебе питам, да ли си ти био прво вече у Ловасу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Девчићу, не можете одговарати на питање питањем, него ћете одговорити на питање окривљеног Александра ћете одговорити тако што ћете рећи, могу да одговорим на питање, не могу да одговорим на питање, нећу да одговорим на питање, значи не можете постављати Ви сада питања. Дакле, није ово суочење, него је одговор на питање окривљеног, морате дати одговор или рећи, нећу да одговорим или рећи не сећам се, разумете. Имате три варијанте, молим Вас, одговорите му на питање, немојте му постављати питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите ово питање, пошто је.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао је да су добровољци прво вече отерали овај пуно возила и овај, питао сам га, како су могли да прођу, јер то прво вече није било пропусница, није било ничега, а рекао је да су постојали пунктови на којима је и он радио, управо да би се спречиле те крађе?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Возила су отерана и то је евидентно, а куда сте прошли, то ви знате.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А из супротног правца долази војска са тенковима и Љубан Деветак и ови сви и колона возила пролази поред њих.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, евидентно да је тај први дан и други дан су се људи јављали колико је нестало возила из села, а зна се колико је лица остало у селу од тих лица који су ишли у акцију. Ако си остао у селу тај први дан, онда врло добро знаш колики је број људи остао у задрузи.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, онда немој ми постављати такво питање.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја те питам, како су могли да прођу поред војске, село нападнуто, војска долази и код пункта сада цео кордон, кола поред себе, откуд зна ко су то, шта су то, како не зауставља нико, а другде нису могли да прођу нигде, нису могли да лете?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ти си стари, искусан, ти знаш колико има ових летњих путева где се може проћи.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А ти си млад и наиван, добро, нема везе, ајде. Када те је питала госпођа председавајућа, да ли си видео Деветака са аутобусом и добровољцима, тамо на пункту када си радио, рекао си да си често одлазио тамо код неког пријатеља да се тушираш, па можда тај дан ниси био ту.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тако је, тачно је.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли је онда радила тамо вода и струја, да ли је било тушева у Товарнику у то време?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У Товарнику не, али било је у Шиду.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ти си рекао за Товарник.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам рекао у Шиду, Глушац Ђуро живи у Шиду, према томе, ја знам шта сам рекао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Прво вече си рекао да је дошао Деветак, Мирко Јовић, Бастаја и неко војно лице. Које је то војно лице?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не могу ја све знати, свако војно лице како се зове, име и презиме, молим те лепо, било је војно возило и они су били у војном возилу и било је војно лице. Како се зове, па не могу ја сваког питати, извини, молим те, како се зовеш.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Добро, како отишли су Воркапић и Крњајић да јаве војсци да је ослобођено село, а стиже Деветак и ова екипа?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ако си ме добро слушао, онда си разумео у које време је то било.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А шта ће Деветак са Јовићем, када нема ништа са добровољцима и са нападом села, шта ће тамо Деветак и Јовић?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нема потребе да одговорим.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си када је дошао то вече Деветак и питао те где су добровољци, ти си у шали рекао да смо отишли на купање.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тако је, то се односи на та возила што сам рекао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Како је могао да те пита за добровољце, откуд он зна да добровољци учествују тамо?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нећу да одговорим на то питање.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си да је у Кесеревој кући била полиција, али не знаш ко је то одлучио. Да ли је неко осим вас мештана знао овај чија је то кућа и да ту може да се направи тако нешто?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Вероватно је неко одлучио.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли у приземљу у Кесеревој кући је била једна велика просторија, као канцеларија?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, било је више просторија, није само једна.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: У приземљу право поред кафе кухиње?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Била је просторија једна.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли су се у њој одржавали састанци?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Какви састанци?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Свакојаки, са војском и са полицијом и са добровољцима, са свима, чак више него било где друго?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Никоме ту није било забрањено да не улази, према томе.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Састанци свако вече, свако јутро?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Састанци су одржавани зна се где су одржавани, према томе, Николајидису, ти ниси.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: То што ти причаш, то су.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ти ниси био у прилици да будеш присутан на тим састанцима, према томе, не можеш да причаш о томе.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: С обзиром на састав, драго ми је да нисам био.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ниси био упућен ни у једну.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: На спрату си имао своју собу, да ли је тако?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, била је канцеларија, да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Деветак, да ли је имао поред тебе собу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, Деветак је, када је исељен из земљорадничке задруге из управне зграде.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не, од првог дана, то што он прича и ти, то ме не интересује, од првог дана кажеш да није имао ту собу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си да је Деветак спавао у кући?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тако је.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Зашто ти ниси спавао у кући?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја јесам повремено спавао и у кући, ниси ти ваљда спавао са мном па да знаш где сам ја спавао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Нисам знао да си настран, можда бих. Рекао си да је Марија Ђаковић тамо спавала тек од када си ти постао командир.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не разумем те.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Од када је почела Марија Ђаковић да спава у тој згради?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не могу се сетити датума тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је почела да спава од када је он постао командир.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Откад је он командир, па то га и питам, он сада не може да се сети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, питајте га, шта имате поводом тога да га питате?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Хтео сам да кажем да лаже, зато. Рекао си да је Марија Ђаковић куцала, била дактилографкиња, да је куцала извештаје.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, она је завршила управну школу, према томе, то јој је занат, то јој је струка, то је.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Деветак каже, он је научио да куца.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Немој Николајидис, молим те, ако имаш шта да питаш паметно, питај, немој ме питати небулозе.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Питам те да ли је знала да куца, јер он тврди да је он научио да куца.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја ти кажем да је завршила управну школу, значи нормално да је знала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, приближите се оптужници, не интересује ме.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко је довео Марију Ђаковић у Кесереву кућу и зашто?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Молим?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко је довео Марију Ђаковић у Кесереву кућу и зашто?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам послао Марију Ђаковић, зато што је имала управо проблема са таквима као што си ти.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли је добровољно тамо радила или је нико није питао да ли хоће или неће?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то мораш њу питати.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Овај Лисац што је био вођен, да ли је био потребан уопште да се води тај дан у напад на село јер је било вас петнаест, двадесет мештана?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, није ми то познато.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Кажеш, Влада САО Крајине и ти министри постављају тебе, ово, оно, овај, а наређује Вам војска. Како то долази да Вас један поставља, а други да Вам наређује и другом да подносите извештаје?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нема потребе да одговорим.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си да је затвор припадао милицији и територијалној одбрани, а да је чувара затвора поставио Димитријевић.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам све на то одговорио, тако да нема потребе да одговарам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Шта је имао Димитријевић са Љубом Јелићем који је био добровољац, да га он поставља за чувара затвора?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Човече, ниси био присутан на састанцима.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, ниси ни ти.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Одакле ти можеш да знаш.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А одакле ти можеш да знаш.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја знам, а не знам одакле ти знаш.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја видим да ја знам више од тебе, зато и питам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, драго ми је ако знаш.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Како сте могли да предајете Љуби Јелићу, добровољцу двадесет, тридесет људи на поверење?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То мораш питати господина Димитријевића.



Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ви сте предавали, Ви сте хапсили, није Димитријевић предавао, ваш је затвор, ти хапсиш, ти одведеш у затвор.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нема потребе да одговарам за овакве небулозе.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли су се мештани Хрвати жалили само на добровољце или су се жалили и на мештане Србе?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: На Вас?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А на Србе, на мештане не?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: На Вас, господине Николајидис и остале такве сличне Вама.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Значи на мештане Србе нису? Да ли то значи да су онда на нас смели да се жале, а на вас нису?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Николајидис, за разлику од тебе, ја сам имао намеру и даље да останем да живим тамо где сам живео и пре тога, знаш, за разлику од тебе.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, за разлику од тебе, ја могу и сада да идем тамо да живим, а ти не смеш.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Дозволи мало, да завршим само свој одговор. За разлику од тебе који си дошао са неким другим мотивима.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ти знаш моје мотиве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања даље.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то си показао, те мотиве си показао тамо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Од истраге па све до давања ове изјаве си спомињао «Аждају», Љубу Јелића, Косту, Николу из Добановаца, «Сајцију», Јовановића, неке из Краљева да су били проблематични. Мене нигде ниједном речју ниси споменуо. Како то долази да одједном сада ме спомињеш?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, не могу ја све памтити колико вас је било, било вас је преко стотину, одлазило, долазило, викенд.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Али сада само мене и никог другог, мене и Перу, никог другог, како сада одједном нико, само мене, како сада долази одједном баш ја?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, не могу ја вас све да се сетим, многе не могу да се сетим по имену, презимену и.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А ово што си, овај, навео, ту Љубицу Адамовић, да сам то урадио, то си ми рекао при суочењу исто код истражног судије.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А сада си само прочитао њену изјаву и то си рекао. Где си ти ту присутан да видиш да ја то радим?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ти кажем само једну ствар, има овај.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Оригинал њену изјаву си прочитао.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Дозволи мало, ако могу да одговорим. Ивановић Славољуб који је исто добровољац био са тобом, он ће ти то лепо објаснити. Затим, Рудић Миленко.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Мани ме Ивановића.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Рудић Миленко који је возио, дозволи мало да одговорим, који је возио комби, који је возио та лица, значи ова која сам навео, који је возио значи њих, а он и Петроније су пратили њих, да би одрадили оно што су имали намеру, да би прикрили трагове. Ти то врло добро знаш.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја те питам, одакле, да ли си ти то видео?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесам ја то видео?, Па, ја сам их склонио у подрум да их ви не би побили.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја кажем да ли си видео када смо им узели злато, када смо све то радили што си причао?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не причам о томе, ја причам о овим стварима другим, значи.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Којим другим?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: С којим разлогом си ишао у Товарник за њиховим возилом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да питате, и члан већа Вам је то рекао.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: И даље нисте могли да пређете.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко је то могао да нас спречи да идемо даље? Ја сам добровољац бре човече, идем када хоћу кући.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисте могли да изађете ван без пропуснице.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Зашто, шта, узмем пропусницу и идем кући.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Могли сте једино летњим путем да изађете, као што сте радили.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли знаш да су двојица добровољаца када су одлазили из Ловаса ухваћени на пункту са златом и парама?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: На којем пункту?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Између Товарника и Шида?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, није ми познато.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си неки Хрвати након испитивања су пребачени у Шид и у Митровицу. Зашто?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам то све објаснио овде.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А зашто ови други нису ишли, него су држани у Ловасу у затвору, који је био критеријум да једне држите тамо, а једне да шаљете?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нема потребе да одговорим.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли је неко могао да учествује у нападу на Ловас, а да физички није присутан?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не разумем.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја причам кинески, да ли може да учествује неко у нападу на село, а да није физички тамо присутан?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: На кога се то односи?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, чекај да кажем на кога, па онда да кажеш да или не, али било ко, да ли је могао?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не разумем те, појасни ми молим те питање.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли можеш физички да учествујеш у нападу да би био, да ли је Лончар учествовао у нападу, да ли је био у Ловасу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Који Лончар?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, Душан Лончар, како се зове тај Ваш пуковник, шта је?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ти знаш шта је био господин Лончар.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Добро, да ли је учествовао директно у нападу на Ловас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то није ни рекао, немојте.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја питам друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо ово што је причао да је читао свима вама наредбу, да ли је то тачно?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, није човек ни био тамо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Нисам био тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро, одговорите на питање које Вас пита, он Вас је питао, једноставно је поставио питање.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, Лончар Душан није био, био је командант Друге пролетерске.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Мислим, то се тражи, ништа друго.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Физички није учествовао у нападу на Ловас, а да ли је учествовао у самом нападу на Ловас, тим, рецимо, бомбардовањем?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Како није учествовао, пружио је артиљеријску подршку.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Значи, физички не мора у Ловасу да буде, да би учествовао у нападу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље, не знам каква су то питања, губимо време.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Што не коментаришете бре неко други када прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако немате Николајидис да Вас суочим.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не, имам, имам за њега имам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Николајидис, морате одређено постављати питање, а Ви морате одређено да одговорите.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Поставио сам одређена питања, неће да одговара, зна зашто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро, не морате мени да објашњавате, ја Вас само упућујем како треба то да урадите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си јуче да је Мири Амбринац нешто упаљено и да је тај после убијен или мртав?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ниси ме добро слушао, ја сам то лепо објаснио овде, ниси ме слушао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли је Мири Амбринац упаљено нешто у Ловасу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, упаљена је кућа.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко је упалио?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам то лепо све објаснио овде, молим те, ако.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А ко је Мира Амбринац, чија сестра?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Је ли чињеница то да је запаљена кућа или није, молим те лепо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Чија је сестра Мира Амбринац?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Чија је сестра, одговорите на то питање ако знате.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Сестра од Марице Радојчић.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А ко је Марица Радојчић?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Супруга Деветак Љубана.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Тако, ајде шта идеш около.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Мислим, не знам која је сврха питања.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко је још стављао људе у полицији осим тебе, ти си рекао да си ишао тако па покупиш људе, пошто су добровољци одлазили, долазили, баш си рекао, покупи тако људе?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не желим да одговарам на таква питања.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Тај Славољуб Ивановић што се позиваш на њега, он каже да га је градоначелник Ловаса Деветак ставио у полицију.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, немам појма.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли је било неких критеријума за пријем у полицију?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не желим да одговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде док се Ви смислите да вас суочимо.

**Суд доноси**

**РЕШЕЊЕ**

**Да се изврши суочење између оптуженог Милана Девчића и оптуженог Александра Николајидиса, на околност:**

**-да ли су били сви заједно у време гранатирања када је зољом погођено возило које излази из села и да ли су били у Крњајићевој групи при нападу, те на околност**

**-да ли је 18.10.1991. године оптужени Девчић са оптуженим Љубаном правио спискове за одвајање људи пре одласка на минско поље и био на трему у дворишту задруге када су људи тучени,**

**-на околност да ли је са оптуженим Љубаном испитивао браћу Павлић, Стипу Долачког, те их предали оптуженом Петронију да би касније ова лица била убијена и да ли се свађао са оптуженим Девчићем због Долачког, те на околност**

**-да ли су састанци са војском били у полицији и да ли су тамо гледане касете ХДЗ-а.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада, пошто је доста околности, ићи ћемо редом. Прва околност је ова, да ли су сви били окупљени оног момента када се зољом гађа ауто у том неком кукурузу и тако даље. Окрените се према Девчићу, он према Вама, реците Ви Николајидис, оно што сте Ви тврдили.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја мислим да нису, да нису, да су већ били они на својим положајима и да је само наша група била ту.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нисте ту сви били заједно?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У вези овога, Ви сте тврдили да је Крњајићева група и Радојчић, да сте били у тој групи, додуше говорили сте – мислим.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: И сада не знам, јер не могу, ми смо увече изишли у Товарник, рекли су нам «крећемо» и онда је већ био мрак и не могу. Ја сам тек после њих све овако, него по лику сам онако мислио, пошто су ми Крњајић тако делује мало пуније и због бркова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи у том делу нисте сигурни?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ову околност да ли 18.10.1991. године, говорили сте да Девчић и Љубан праве спискове за одвајање људи пер одласка на минско поље.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да, Девчић, Љубан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците њему то у лице.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ти, Љубан, Љуба Јелић, Дарко Перић, горе на тераси у земљорадничкој задрузи, с леве стране сте горе били, правили сте те, делили сте те папире, спискове и тако су људи одвојени који треба да остају, који треба да иду.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли си ти сигуран у то?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А где си ти био?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Доле.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Где си ти био доле?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Доле.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, како ти знаш да сам ја правио спискове?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Зато што сам видео.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Шта си видео?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Видео сам и када сте дали.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Колико си ти био удаљен од нас, да си ти могао да видиш?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Као одавде до председнице суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већа.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већа, председника већа.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Председника већа.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ти си један лажовчина, знаш и то светски лажов, знаш.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: То се видело ова три дана овде, врло добро ко је.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ти си видео ја правио спискове?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Срам те било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то када су људи тучени, да ли је то исто та ситуација?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Они су горе, госпођо, тучени горе, највише у тој кухињи. Прво су испитивани у тој малој канцеларији, има лево одмах мала канцеларија, а онда је ту испитивао Дарко Перић и ти боксери, онда су пребацивани у ту кухињу у трпезарију, ту и онда су бацани доле. Доле је већ било готово, ту су добили најмање. Е они су сви били горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Девчић?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да и то су били сви ти Хрвати о којима су они имали сазнања, значи да ли је у ХДЗ, што и он говори. Па

видите да их он шпијунира десет година пре тога, ко је у ХДЗ-у, ко је код Мерчепа, ко је код овог, ко је код оног, шта је то нас интересовало, шта ја, откуд сам ја знао ко је Филић, ко је Антоловић, ко је овај, ко је у којој странци, па то су они имали о свему томе информације.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то није био твој домен, зато што си ти криминалац, а ја сам полицајац. У томе је разлика. Ја сам радио за ову државу и за ову службу, а ти си радио нешто друго.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја уопште не тврдим да нисам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А ја да сам био присутан у задрузи, онда би видео тебе где млатиш људе и ти и остали.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, не смеш да кажеш да си их видео.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па ти си лажов.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па не смеш да кажеш.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Лажов, ти си ме једини могао да видиш, где су.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, нисам ја.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Видело би ме сто људи, а не ти само.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па сто људи те спомиње свуда, а ти кажеш, сви су лажови.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Срам те било, лажовчино једна, јесте ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо за ову браћу Павлић и Стипета Долачког да су Љубан и он испитивали, то сте Ви тврдили?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, за браћу Павлић знам када су пуцали, а тај дан је и сам каже да је био 11.-ог у овај, како се зове, у земљорадничку задругу, они су пуцали с преке стране, пронађен им је један аутомат, тај калашњиков и они су их испитивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они, реците?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: У полицији, он, Деветак и они су их извели 18.-ог након минског поља, око 4 сата, тако, послеподне, 3, 4, не могу да се сетим, извели су и ја сам пришао и питао сам их да ли, јер знам да су испитивали нон-стоп ко је пуцао у њих двојицу, једна пушка а њих двојица и они су рекли да је то сада небитно и предали су их Пери, Пера их је одвео до улаза од овог затвора у Месној заједници, вероватно су стављени у кола, одведени на гробље и убијени. Е ту су покупили и Стипу Долачког, а за Стипу Долачког он каже да је радио с њим тамо, да си радио и да сте имали документа о њему које је злочине вршио по Вуковару и да је побегао у Ловас и да нема појма да ви то о њему знате.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ти лажеш све, не желим да се уопште суочавам са таквим лажовом, јер то су неистине, то су небулозе што он прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се свађали са њим, реците му оно за Стипу Долачког, причали сте да сте се са њим свађали због Стипе.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: После тога, зато што ми нису рекли да је овај, да ће да буде убијен. Он је мени после тога рекао да је он вршио та дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему реците.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Јер водио сам га кући, давали су ми да га шетам, да га водим кући, да би им давао неке информације које су их интересовале и ја сам га водио и обећао сам његовој жени, она је питала, ја сам мислио да ће стварно да буде пуштен. После сам га питао, шта да кажем жени, он каже, «шта те брига, шта ти имаш њој да се правдаш».

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ти си лажов обичан лажов и то.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ти цео дан вичеш, «лажови».

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је ноторна лаж, лупаш, лупаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми на ову околност, Николајидис нон-стоп тврди да је команда била у тој згради, састанци у тој згради са војним врхом.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ма, Николајидис прича глупости.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: То су сви знали ко командује и ту је највише састанака било. У ТО је била, су биле неке канцеларије, али ово је зграда команде и ту су највише.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Каква бре команда, о чему ти причаш, ти знаш где је била команда, ма ти немаш појма.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Свега и свачега, ти причаш да је Димитријевић, да је војска била изнад вас, то би можда у неким нормалним околностима. Теби када одговарају, онда вичеш ненормалне околности, оно су нормалне околности. Ало, тамо се војска није питала ништа.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли си ти био присутан на састанцима?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ма, човече.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли ти знаш нешто?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Знам шта је рађено, знам шта је рађено.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ма, ти ниси био присутан нити знаш уопште.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ништа се војска није питала, ишли су тамо да чувају страже на те пунктове, ништа друго. Које ти спомињеш да сте имали патроле мешовите, бре, које патроле.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Причаш небулозе.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Која полиција, бре, прво сте се.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нећу да разговарам о томе.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Прво, сами сте се прозвали полицијом, бре, човече, нико нема папире.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Молим Вас да ме изузмете.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Сами сте се прозвали да сте полиција, радили сте шта сте хтели, коме ти причаш полиција, бре, то



је банда била једна, бре, пре тога у Товарнику сте направили циркус, иста та екипа, уходана.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Постоје све документа.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: У Товарнику.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Полако само, решићемо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, постоји, шта сте урадили да нађете ко је убио попа, па ви сте, поп је убијен, знао је цео Товарник да је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не интересује ме поп, хајде ове касете ХДЗ-а.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Те касете су предате Љубану Деветаку и они су то, ја нисам био присутан, то када су гледане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекли сте да су гледане у тој згради, он каже нису.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Код њих су гледане, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците њему.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да, гледали сте, шта ту има, гледали сте, Снежана Кризманић је направила списак од 96 њих, због тога је и морала да иде, јер сте хтели и Ви да је убијете и Хрвати, зато што су мислили да је Снежана Кризманић то добровољно урадила.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Каква Снежана Кризманић, какве касете, шта лупеташ, шта оправдаваш себе за то дете преко касете и тако даље.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Шта причаш, дете.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Лажеш као, да не кажем шта.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: То дете је живо због мене данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То дете ће доћи овде па ће да каже, господине Николајидис.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Нисте смели да споменете, да га ја нисам споменуо.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: И немам шта уопште са тобом да разговарам, ти си лице, рекао сам ти већ које.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да пустимо и Петронија, видим да и он хоће.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Имам још питања за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довршите, хајде, пожурите.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Изјавио си, сада не знам у којој изјави, да си после рата упознао једног инспектора у Панчеву из СУП-а и да си од њега добио информације за нас добровољце да смо криминалци, ово, оно.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја нисам упознао тог инспектора, него је тај инспектор радио са мном у СУП-у Вуковар пре рата и завршио школу са мном у Загребу заједно.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: И које ти је информације дао он о добровољцима?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Немам потребе да одговарам на таква питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, имаш потребе. Рекао си да је Деветак био управник земљорадничке задруге. Па, ко онда уводи ту радну обавезу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Господине Николајидис, постоји овде обавештење грађанима села Ловас, па прочитајте, па ћете да видите, ко је издао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то обавештење, он Вам је поставио питање.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја знам шта је било тамо, то шанцовано, то мене не интересује.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Добро, овај, да ли су и жене и мушкарци ишли на ту радну обавезу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ма, не желим да одговарам на таква питања.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Наведи ми једну српску жену, поготову од вас оптужених и овде и пред хрватским судом од тих Зораја, Тепавца, која је ишла да ради тамо?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не желим да одговарам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Немојте да суфлирате сви редом и ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Петроније Стевановић. Изађите, суочење је.

### **Суд доноси**

### **РЕШЕЊЕ**

***Да се изврши суочење између оптуженог Милана Девчића и оптуженог Петронија Стевановића да ли су били у истој групи Крњајићевој при нападу.***

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не.

**Да ли су били заједно у кукурузу када је погођено возило које излази из села.**

**Да ли је Девчић тукао људе по глави и шамарао.**

**Позивао Петронија да их туче приликом испитивања, да ли је Девчић приказивао са Љубаном и Радојчићем касете ХДЗ-а и указивао на Хрвате као непријатеље и да ли је био присутан испред полиције када су одвођени људи који треба да се «склоне».**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада пошто сам набројала више околности, прва околност, када кажете да сте били у Крњајићевој групи, са друге стране Девчић и Радојчић, Ви једном страном улице, они другом, реците Девчићу, он нешто тврди другачије.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Па, ја сам био у Крњајићевој групи, Ви кажете да нисам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, којом си ти ишао страном и којом улицом?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Воркапићевом, од оног силоса, овамо напред према Кризмарићевој кући, где нам је овај убијен, иза мојих леђа што је убијен.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Видиш, Петроније, да ти објасним, то је улица Млинска, а ја сам ишао Иве Лоле Рибара, то су разлике три улице, а ја са тобом нисам био у тој групи.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Ти кажеш да нисам био са Крњајићем.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Крњајић је био у мојој групи.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Па, онда је био и у мојој.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ако ти познаш Крњајића.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Ја Крњајића познајем.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Можда си ти њега заменио.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Познајем га по оној бубуљици, главоња, ишао сам с његове стране, Воркапић је ишао први, Крњајић други, ја трећи, овај што је погинуо иза мене је четврти, ако сте Ви били са Крњајићем.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам био у групи са Крњајићем и то одговорно тврдим.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: И када је рањено горе код СУП-а, уствари када је рафал ударио с преке стране онај специјалац што је носио зоље, када је рафал ударио у капију, поред Крњајића када ми је рекао.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, ја не знам о чему ти говориш, ја са тобом нисам био.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Гађа са чардака, баци Петроније бомбу када сам прелетео преко и бацио сам бомбу унутра. Вратио се код њега, бацио сам и другу у двориште, да би претрчали они улицу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ти си заменио ликове.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Нисам ја ликове, ја Крњајића знам. Ко нас је водио за Товарник?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Крњајић је био са мном у групи.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Ко нас је возио камионом за Товарник, ону четворицу, петорицу када смо ухапсили, те опасне, што смо одмах отрчали да их ухапсе, Ви сте знали те људе, јер си ишао ти, Крњајић је возио.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам ишао?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Крњајић, трамбус кабина онај.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ти си помешао све.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Камион, да ли смо их одвезли у СУП одмах?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Кога, бре?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Прве, прве заробљенике.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Кога?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Када смо, па те заробљенике ту када смо.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: О којем датуму ти причаш?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: О 10.-ом, тог датума када смо ушли, када смо ту четворицу, разумете.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја нисам излазио из села, о чему причаш?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Шта ниси изашао?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Изашао Воркапић и Крњајић.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Воркапић и Крњајић, а ти ниси био? Па, ти се ниси одвајао бре од Радојчића, стално смо ишли заједно.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ти си све измешао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петроније, оно за кукуруз тамо када је гађано зољом, Ви кажете сви су ту били у кукурузу?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Да, сви смо ту били, чекали смо у кукурузу, када је, рекао нам је Крњајић, чекајте, рекао нам је Крњајић, «пази сада ће да се узнемире, после граната, сада ће да се узнемире, немој никог живог да пустимо, сада ће возила да иду, пуцајте на све», каже, «јавићу у Вуковар», разумете и није мало потрајало, под пуном брзином ишао је пикап, онај бели, разумеш и сви смо ошинули.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам о чему прича човек, нема везе.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Пуцали смо, изрешетали смо га скроз, али лудак, опет се вратио отуд у рикверц и псовао нам мајку, разумеш и онда.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја нисам био ту у тој групи, о чему ти причаш, мени није јасно.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: А како, ако сте били са Крњајићем, онда сте били са нама у кукурузу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ама, човече, ти си измешао све.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Нисам ја измешао, ево Крњајић ће доћи.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не можеш да ми тврдиш да сам ја био у групи са Крњајићем и Радојчићем у истој улици, према томе, немој да причаш.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Ишао је Воркапић, Воркапић, ја, Крњајић и ови добровољци, Аца је ишао и Ступар с оне стране и ови неки други, откуд ја знам, ти исто Ваши полицајци.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ти си био у групи са Воркапићем и Ступарем тамо.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Воркапић, Крњајић и ја смо ишли заједно десном страном, ја, нас тројица и одвезли смо за Товарник те заробљенике, те прве које смо похватили доле код кукуруза на крају села. Ми смо прошли, онда су тенкови дошли за нама.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја нисам с тобом био уопште нити у групи, нити знам о тим лицима о чему причаш ти, човече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајмо на ово, тврдили сте, Петроније, да је он тукао неке људе по глави.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је шамарао и да позове Вас после.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Увек се вадио на нас, Петроније, где си, дођи овамо, ти ћеш са мном да будеш, ти ћеш при СУП-у ту да будеш, стално се вадио, ваљда је у мени видео неког храброг и Коња овог Алексидиса исто да будем са Вама.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Где је то било, Петроније?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Исто да будем с Вама.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Где је то било?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: У Ловасу, у Ловасу, увек у Ловасу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У Ловасу је широк појам, молим те.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: И у Товарнику када смо ишли за Шид.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Где, кога сам ја.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Ма, кога си ти, кога си привео.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Кога?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Јеси тукао и механичара, ко је тукао оног трговца, јеси.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: О чему ти причаш?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Касапина дебелог тукао, онај у беле панталоне, оног малог што је држао соко довде, како ниси тукао?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јеси ти нормалан, јеси ти нормалан, да ли си ти нормалан уопште?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Јесте ми говорили, Петроније, у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да он каже, па ћете Ви.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Јесте ми говорили када сам приводио, ту када сте Ви и Крњајић, када сте Ви и овај Радојчић, ту у тој, како се зове, на економији, када смо дошли 12.-ог оздо, јеси ми рекао «приведи ми механичара, по имену, па после када смо вратили механичара, када смо га.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Лажеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите га да исприча, па ћете на крају.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Када сте ми рекли, мени сте рекли, чујте, господине Девчићу, господине, када сте ми рекли, «немој пуно да прича, хоћу када га питам да ми одговори и да завршим посао, имамо пуно посла», припреми га.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Лупаш глупости.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Ваљда си имао проблема са милицијом, ти знаш како треба.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Имаш ти проблема сам са собом.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Значи докле га доведем озго, нас четворо, петоро пребијемо и предамо Вама, Ви нас истерате напоље, а шта Ви са њима разговарате, ми не знамо. Тако је било и доле, онај што је извадио момка из тенка, оног што је предао, што смо га исто пребијали.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: О чему причаш, ја не знам.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Шта о чему причам?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: О чему причаш?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Па, ниси се раздвајао од мене, јеси стално викао, где си био, где си био, куд си био, где ти је Воркапић, био сам на ручак, био сам овамо, изволите, шта сте хтели.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ти си са мном био?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Нон-стоп јесам био код Вас.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ти ниси нормалан уопште.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Јесмо тамо тукли.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ма, не желим разговарати.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Када кажете нисте гледали оне касете, јесте показивали, када смо оно тукли 12.-ог.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Какве касете, о чему причаш?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Па, када смо поподне гледали те касете, кажеш, еј, видиш, иди га сада доведи да види што је лагао данас, да види шта је радио, оно када су код оне трешње када су говорили тамо нама свашта и шта ја знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ти имаш проблем сам са собом.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: И онда сте их пребијали, разумеш, растурали и ми смо их тукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово да је био присутан оно када Вам је Љубан говорио да се они људи «склоне»?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Е, када сам раздужио оружје, јесам код Вас раздужио аутомат?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам те ја човече ни задужио са оружјем, шта си ти, где си ти раздужио.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Када су отишла та два брата, што каже Ацо да сте мени предали ту браћу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам те ја задужио са оружјем, шта причаш.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: На гробље и шта ја знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Што би ти мени оставио оружје молим те.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Код Вас сам раздужио аутоматску пушку и две бомбе сам имао, код Вас, јесте ми дали потврду, да морам да пређем пункт, не могу без те потврде.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, да не кажеш да сам ти дао још и сто марака.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: И отишао Јовић са мном отишао.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ма, лупаш без везе нешто.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: «Аждаја», пошто је Аца одвео на економију те људе што Аца каже, предали сте мени.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Што би ти мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте мало, знате, у транскрипту неће моћи да ми се сутра откуца, пустите њега да изговори, па ћете Ви.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, не могу ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће се знати ко шта прича.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Чекам, јер се нисте раздвајали од мене, увек сте тражили Ацу, Ацо ми је говорио да сам потрчко, шта ћу са СУП-овцима, он мрзи СУП-овце. Ја кажем, па боље при њима да будемо, сигурнији смо, него да идемо по кућама и шта ја знам, да не изгинемо. Пошто Аца није хтео да дође, а што Ви кажете да је Ступар наређивао, сви су морали да дођу да добију наређења од Вас и од Љубана ту, па смо ишли. Кажете да је издавао Воркапић. Он је погинуо, Бог душу да му прости, али и њему сте наређивали да приводимо и ја сам са њим исто пар њих привео ту, исто тукао са Воркапићем, јесте ми показивали све који су злоће, разумете, ја нисам знао ко је ту Србин, ко је Хрват, шта ја знам док ми Ви не кажете. И ово

да Вам кажем за ону кућу, што кажете, пребили су мог тамо таста, шта ти је, то сте Ви рекли да се иду сместити ови добровољци, Ацо и ови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према њему.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Па га испребија, да га испребијате, па ћете Ви после да дођете и као шта је то било, а Ви сте рекли, Ви сте рекли за ону кућу да се ту смести Ступар и Коњ и ови. Ја сам био ту само три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петроније, реците ми, не причајте даље, реците ми, седите доле, реците ми ово, ја сам рекла да му причате да су сви били присутни када «склањате» оне људе, то му реците, када сте водили неке људе који треба да се «склоне», то реците њему у лице.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Ја их нисам «склонио», ја сам код њега раздужио пушку, јер морао сам да идем, Деветак ми је рекао да идем за Товарник, да више нисам ту потребан. Када је Ацо, Воркапић одвео и Ступар, на «Пеглици», напред су седели Ацо и Ступар, Воркапић је возио, а ову четворицу су набили у «Пеглицу».

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не разумем уопште шта ти причаш, ти причаш глупости.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Када сам раздужио оружје, када сам отишао од Вас, када смо се растали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станите мало да чујемо шта ће Девчић да каже.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ма, не знам уопште шта човек прича, молим Вас, прича небулозе, прича лажи.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: А ниси се раздвајао од мене.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја с тобом нисам контактирао човече, јеси ти нормалан.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Јесам с тобом ишао и у Шид, и у Шид сам ишао, мртваца сам носио, ја сам ишао за Митровицу с тобом.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Којег сам ја имао разлога да ја уопште будем с тобом?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Па, да будем ту као неко обезбеђење ваљда, не знам шта си нашао у мени.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ти мени да будеш у обезбеђењу?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Па, наравно, свугде сам био с тобом, само с тобом, са овим Радојчићем и Воркапићем.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па ти причаш глупости, ја нисам и овај што нам је Деветак наређивао.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, нисмо ја и ти били сами тамо, него много би било да смо ја и ти били заједно.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Када ти нисам био потребан, одлазио си другим људима, разумеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, опет ми се вратите на оно. Ви сте у свом исказу, Петроније, рекли – «сви су били испред полиције када ја водим оне људе из задруге према подруму.



Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Доле, према винограду, према винограду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су били испред сви стајали.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Да, испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И помињали сте и њега.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Да смо водили на виноград доле са ухапси се онај брат од оног близнаца, да га вичу, да зове тамо свог брата и још ове што су озго, седам, осам њих колико сте повели из овај, Воркапић.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: О чему ти причаш, где је водио, шта је водио?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Доле код винограда, да се ови предају, она седморица што су се предали, од браћа близнаци они, што су ухваћени.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ти лупаш безвезе.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Са торбом, са свећама оним, са храном када су мајку и оца ухватили, разумете, па један је близнак остао тамо, а овог су другог ухапсили.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ти лупаш безвезе, човече.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Што је имао пушку.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ти ниси нормалан човек, причаш глупости.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Добро, Ви кажете да нисам, а Ви знате да ја јесам био нормалан и нисам остао са Вама да радим оно што сте наређивали.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Човече, ја и ти нисмо, нити смо се дружили, нити смо имали икаквих додирних тачака.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Ниси се раздвајао од нас, увек си казао, тражи ми ове момке у које имаш поверења да се иде.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Дај, Петроније, немој лупати глупости.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Јер сам свугде с Вама ишао, колима, камионом, с тобом и са Радојчићем.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Са мном ниси нигде ишао, немој да лупаш.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Је ли Радојчић возио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, доста је више. Само реците ово, да ли сте Ви спавали у тој згради?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Овде у СУП-у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Једну ноћ, једну сам ноћ код Аце када смо препрекли прасе.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, то сигурно није, спавао је управо у кући тој где су истерали тог мог кума из куће.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Ти си рекао да се они истерају.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ту си спавао.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Знаш, био сам присутан када си рекао, «да га добро испретресете, ја ћу доћи да видим као шта је то

било», «па, Србин је брате, зашто да га бијемо, зашто да га бијемо», каже «и он је њихов».

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Дај, не лупетај, молим те, лупаш глупости, безвезе.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: И колико су Срба добили батина због тебе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, довршено суочење.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Био и цица са два лица, брате мој, ја нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уђите, реците шта још имате, морамо још мало па да напуштамо судницу, можете да се вратите, Петроније.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Да идем.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја имам предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли имате питања?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не, имам, али прекидају ме нон-стоп добацују сви редом, не могу да, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте изашли сада?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да Вам предложим да суочите њега и Деветака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немам околности на које да их суочавам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, има, зато што је, у вези трака, Деветак је изјавио да су траке пренете из Товарника, рекао је за полицију у Товарнику да је распуштена и разуларена, рекао је да су знали да неће бити отпора у Ловасу и да је напад због одмазде и рекао је да су они водили добровољце, мештани и указивали на циљеве, јер то добровољци нису знали. То је све Деветак изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неких питања? Изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан, поново. Прво госпођо председнице, да Вам се захвалим, везано за позитивно решње моје молбе у вези крсне славе, хвала пуно, за посету, пакет што сам Вам писао, ето. Ја имам једну малу, ситну примедбу, можда јој није место, али ћу је рећи. Приликом постављања једног питања Девчићу, Ви сте рекли да сам ја тврдио да је Францика Панџић страдао због синова, а ја сам на питање тужиоца рекао да сам то запазио приликом разговора пуковника Ковача и остала два официра са супругом Катицом. Има то на страни 16. транскрипта од 22.04., сада, не мислим да сте то намерно, али се разликује. Сматрам да је ово Ваша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте за Андрију Девчића и за Францику Сатлак – Фрањо Панџо, да су због неких синова ти људи били.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Конкретно се радило о овом Францики, а моја је изјава је дата на питање господина тужиоца, кажем Вам, то је страница, сада сам је рекао, 16. транскрипта од 22.04. Девчићу, ја данас слушавам у вези ових пропусница што је издавао Клисурећ и ако

сам и раније рекао да сам за њих сазнао овде у суду. Откад су Клисурићеве те овај дозволе важиле за кретање ван села?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, то ми није познато, не знам датум.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Цело време адвокат који је питао на ту околност, је питао чини ми се за пропуснице које је Месна заједница издавала и понекада ти, на истом обрасцу и да су људи ишли ван села. Да ли су на основу тих пропусница које је издавао Клисурић могао ван атара Ловаса да изађе било које лице или човек?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја мислим да није могао да изађе, не знам, није ми то познато.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хајде поново да те питам. Да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да није му познато.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Пропусница која није била жигосана војним печатом могла да важи ван атара села Ловас?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не разумем.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, ти изгледа и не знаш шта јеј атар, у пичку материну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек не зна.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја разумем шта је атар, него не разумем везано за пропуснице те, да ли постоје две, три или не знам колико врста.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ево конкретно те сада питам поново. Пропусница која није печатањена печатом војне поште, да ли је игде важила, да ли је таква пропусница, ја се извињавам, пропусница која није имала војни печат, да ли се са њом могло изаћи из Ловаса у Товарни, Шид, не знам ни ја где?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није се могло изаћи.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То сам те питао, у пичку материну.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Морате бити конкретни, господине Деветак.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Немој ти мени господине, лепо ми кажи ти, као што и јесмо на ти, нема потребе никакве. Хајде идемо неким редом. Док ти није дошла сестра Зорица са кћерком и мужем, исто овде у Београд, као избеглица, ти си био смештен код мене и моје супруге у стану на Бежанијској коси у Београду, да ли је тако?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тако је.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Када је она дошла, изнајмили смо вам кућу једну на периферији, ја стварно не знам у којем делу Београда, да ли је тако?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, Мали Мокри Луг.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала. Пре напада на Товарник, био си пар дана код породице, да ли је тако?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање господине Деветак.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Имам госпођо, овај, ја ћу ипак неке викенде користити мало шире писмо да напишем, не само Вама, него целом судском већу, не само због мене, и због угледа овог суда и због Тужилаштва и због свега, циркус се овде прави. Ко је дошао код тебе ради напада на Товарник у то време када си ти био пар дана ту на одмору?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Која лица су дошла?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, особе, јебо лица и вас полицајце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако да се изражавате.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, како.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Дошао је Крњајић Жељко и Воркапић Милорад.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Обзиром да нису знали где ти станујеш, ко их је довео до тебе?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Довела Марица Радојчић, тј. Деветак.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Деветак, тако и малопре си ме увредио када говориш Марица Радојчић.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јер она се одрекла свог лепог презимена, зато што је добила још лепше.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А реци ти мени, да ли си ти знао да сам ја у то време остао на Бежанијској коси да чувам децу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорили сте на питање.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Нисам одговорио госпођо на питање, а ја претпостављам да сте Ви сигурни и да знате да ја нисам правник, и ако баш сам погрешно, нисам злонамерно да бих њега навео на питање, а морам Вам признати, да сам покушавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То навођење, то не сме тако да се наводи.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам покушавао понешто да научим од права од када сам овде, па нисам успео, кратак је рок и ваљда нисам довољно бистар. Мени је свеједно који је адвокат. И добро, сада ти одлазиш с њима за Шид, да ли је тако?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тако је.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Односно из Шида крећете у напад за Товарник?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Путем, да ли су ти говорили да су још негде били, гљуде, за спремање напада на Товарник, ако јесу, јесу, ако нису нису?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам разумео добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Путем када сте путовали од Београда до тог твог привременог стана за Шид, да ли су ти Радојчић и покојни Милорад говорили да ли су још негде тога дана или да ли су навече

дошли, још у току дана тога, да ли су били још негде ради прикупљања људи за напад на Товарник?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Товарник или на Ловас?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: На Товарник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Товарник, добро.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Био је и његов брат Шиљо, Воркапић Милан и још је посетио неке пријатеље.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Где, јесу ти рекли?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не могу се више сетити.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У то време његов брат Шиљо, где је био смештен?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У Пазови.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Није у Пазови, у Војки, али добро.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У Војки, па, добро сада не могу се сетити више после толико времена.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи, и он, је ли и «Трндо» био ангажован?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Где је он био смештен?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У Пазови.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тако је, добро, идемо даље. Јуче када си говорио о овом проблему са овом малецком Кризманић Фрање кћерком, изоставио си потпуно Викицу. Да ли то није било истовремено та фертутма са Викицом и са овом Кризманићком?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то је било ту можда у који дан, можда у исто време, не могу се више сетити детаља, али знам да су биле обадве спавале ради безбедности.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, а реци ми, пуковник Суботић, да ли се случајно нашао у Ловасу у време тог догађаја или га је неко позвао да дође?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Био је позван.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Е сада ме занима, да ли си знао да су, да је породица Лукетић Пере, односно твоји кумови, били код твоца оца 11.-ог?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да су били код мене?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не код тебе, него код твог оца и мајке? То је њихова кућа, колико се ја сећам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да, али не разумем, да су посетили или да су били?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да су боравили?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам их затекао.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја колико се сећам да су били.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли си их ти затекао ту и 10.-ог када је било време напада када си се вратио, родитеље си говорио, да обиђеш?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Било је тридесетак лица туда.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли су они били, не питам те за остала лица.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Мислим да јесте неко био од њих, не могу се више сетити после толико времена ко је био где, било их је велики број у подруму, откуд знам ко је био

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питаћемо Јелену Лукетић, ја мислим, тако му се зове супруга.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јуче си изјавио да су Ваљевци, тј. цела јединица потпуковника Димитријевића замењена, па те питам, да ли није адекватнији израз протерана?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, вероватно да је тако, то је адекватнији назив.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Сада ми реци нешто у вези мене, али немој лагати, без обзира што сам ти ујак, да ли си ме икада, значи од момента када долазим навече са Јовићем и овим другим у Ловас 1991. године, па све до конца 1991. године, видео у униформи и каквој?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели у униформи?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не разумем, први дан?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Како не разумеш, пичка му матерна, ти ништа не разумеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да псујете, да ли сте га видели?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не могу ја.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да се разумемо.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Изнервира ме одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао Вас је да ли сте били у униформи?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Било је ту много дана. Па, зависи, први дан, други, пети, десети?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ма, цело то време сам те питао, целу 1991. годину, да ли си ме икада видео у униформи, било којој и каквој?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Био си у цивилу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Цело време?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, не знам, касније да ли си.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Питам те само за 1991. годину, идемо даље. Има један шлагорт.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Зашто ме не питате још и шта сам јео 18.-ог, мислим.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Е сада имам питање, за свију си овде добровољце спомињао, како су сви крали, овамо, онамо, ја мислим да сам ја једини који је рекао још у истрази да су сви крали, и

добровољци, и војска, и домаћи, па те морам питати, иако си већ и питан, али да поновиш, да ли је ико на напад у Ловас дошао својим аутом из Товарника када сте кретали за напад?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ко би дошао, када смо дошли пешке.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи, сви они који су отишли с нечим, аутима су се.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, нормално.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, између осталог, треба да се сећаш и аутобусом задружним, да ли је тако?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не могу се сетити.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јер аутобус је нађен на крају шуме, није било довољно горива.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је било нешто друго, то када је било чишћење Јелаша, нађена су возила.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, не, први дан је аутобус тамо био.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Е па то не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам прошао поред аутобуса.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није ми познато.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Е сада ми овако кажи, када си ти притворен?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не разумем.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Када си притворен, човече, како не разумеш, када си лишен слободе?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А овде?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: 28.05.2007. године.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Сада ме тераш да те питам, да ли си још негде притваран.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, не знам, какво питање је упућено.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реци ти мени, када си дошао у ЦЗ добио си смештај и тако даље, самице што је и ред први пут и тако даље, после су те нормално као и све друге, сликали и узимали отиске, да ли је тако?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сликан било где другде и јесу ти било где другде узимали у некој другој установи отиске изузев у ЦЗ? Да ли су те ови из УБПОК-а возили још негде?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Где?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесу, па не знам у коју зграду, слабо познам Београд.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи, пре него си притваран, још си ишао?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, пре него што сам дао изјаву, сликан сам и дактилоскопија је урађена.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Компјутерски, да ли је тако?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, јесте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Све, изузев полног органа, је ли тако, компјутерски?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тако је било, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада то да коментаришете.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја само понављам шта је било. А да ли ти је познато да нису баш сви из групе ишли на такво снимање?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није ми то познато.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ево ја ћу те сада информисати, мени је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још неко питање, везано за оптужницу, за седамдесет жртава из оптужнице, то нам је битно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, шта очекујете, да ја њега оптужим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да питате везано за то, то је предмет оптужнице, седамдесет мртвих људи овде са питањима, нико се не задржава на мртвим људима.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Имам још једно питање и на крају имаћу молбу једну на Ваш однос на укупно веће. Данас када те је бранитељ од Крњајића питао везано за кретање и ту наредбу из Товарника, када се ишло у напад на Ловас и освајање Ловаса, па ти кажеш да је био груповођа, једне групе, а ниси сигуран да ли је он овај наименован за команданта операције, да ли је тако?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли си тако одговорио?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Наравно, бранитељ је био задовољан. А ја сада тебе питам, да ли се ти стварно не сећаш да сте ви сви заједно и то у друштву Крњајића када је дошао из болнице из Београда, причали како је то било?

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Молим Вас, ја имам примедбу на овако постављено питање, ово стварно нема смисла и тражим од Вас да ускратите одговор на такво питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени је ово битно питање, обзиром да је господин Деветак причао у својој одбрани да је од Ловашчана чуо да је Крњајић наименован за.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Није од Ловашчана, него од њих свих који су учествовали и плус Крњајић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од учесника, па Ловашчана учесника и од Крњајића.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте. Поставићу ти другачије питање, да ли се ти и даље Крњајића плашиш?



Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не разумем то питање, ја нисам био присутан, ако је он био присутан код Лончара на састанку и ко је водио акцију, ја то не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Само мало, немој да мрсиш муда, не питам те ништа о састанку код Лончара, него те питам када Вам је Лончар и други официри држали слово пред командом, то те питам, гласно и јасно питање ти постављам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја знам да су били официри испред и да су читали, нешто објашњавали и тако даље, шта, како, тако да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, задовољан сам. Госпођо судија и веће, ја имам једну молбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да дам изјаву, допуну изјаве поводом овог сталног повлачења и овај спомињања овог несретног покојног Воркапића, посебно што је мени био кум и посебно што сам тај задњи дан када је погинуо, био са њиме на једном разговору у Шиду и што имам доста тога да кажем везано за то, овај, а раније намерно нисам хтео да кажем, било је разлога, схватићете, па што год пре можете, а и запамтио неко од адвоката је имао жељу и госпођа Кандић да одговорим на питање, па имајте ме у виду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имаћемо у виду, али има овде још и других оптужених, нисте једини Ви и сада морамо да напуштамо судницу, друго суђење је овде.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја и не настојим да будем филмска звезда.

**Суд доноси**

## **РЕШЕЊЕ**

**Главни претрес се прекида у 14 часова и 28 минута и биће настављен**

**дана 15. маја 2008. године  
у 9 часова и 30 минута.**

**ЗАПИСНИЧАР**

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА**

BR30380